

Što ti god Isus rekne, učini!

Andrew Jerome Yeung

S engleskog preveo
prof. Jozo Kraljević

Za nakladnika
Fra Miljenko Šteko

Urednik
Krešimir Šego

Naslov izvornika
Do Whatever Jesus Tells You

Andrew Jerome Yeung

s engleskog preveo
prof. Jozo Kraljević

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Nacionalna i univerzitetska biblioteka
Bosne i Hercegovine, Sarajevo

YEUNG, Andrew Jerome
Što ti god Isus rekne, učini! / Andrew Jerome Yeung ;
[s engleskog preveo Jozo Kraljević]. Trinaesto izdanje-
Međugorje : Informativni centar Mir, 2017. – 143 str. ;
16,5 cm

Prijevod djela: Do whatever Jesus tells you

ISBN

COBISS.BH-ID

ISBN

ANDREW JEROME YEUNG

**ŠTO TI GOD ISUS REKNE,
UČINI!**

Petnaesto izdanje

INFORMATIVNI CENTAR "MIR" MEĐUGORJE

Međugorje, 2017.

Kazalo

Predgovor.....	5
Uvod.....	7
POGLAVLJE I. LJUBAV	13
LJUBAV Prvi dio	14
<i>Molitva</i>	<i>18</i>
<i>Čitanje prvo.....</i>	<i>19</i>
<i>Čitanje drugo.....</i>	<i>20</i>
<i>Čitanje treće</i>	<i>21</i>
<i>Čitanje četvrto</i>	<i>22</i>
LJUBAV Drugi dio.....	24
<i>Molitva</i>	<i>34</i>
<i>Čitanje peto</i>	<i>35</i>
<i>Čitanje šesto</i>	<i>36</i>
<i>Čitanje sedmo.....</i>	<i>37</i>
<i>Čitanje osmo.....</i>	<i>38</i>
<i>Čitanje deveto.....</i>	<i>39</i>
POGLAVLJE II. VLASTITI ŽIVOT	43
VLASTITI ŽIVOT Prvi dio	44
<i>Molitva</i>	<i>55</i>

<i>Čítanje deseto</i>	56
<i>Čítanje jedanaesto</i>	56
<i>Čítanje dvanaesto</i>	57
<i>Čítanje trinaesto</i>	58
<i>Čítanje četrnaesto</i>	59

VLASTITI ŽIVOT Drugi dio..... 62

<i>Tko je Isus? Kakav je on čovjek?</i>	62
<i>Molitva</i>	76

VLASTITI ŽIVOT Treći dio..... 77

<i>Molitva</i>	85
<i>Čítanje petnaesto</i>	86
<i>Čítanje šesnaesto</i>	87
<i>Čítanje sedamnaesto</i>	88
<i>Čítanje osamnaesto</i>	89
<i>Čítanje devetnaesto</i>	90

**POGLAVLJE III. ŽIVI PO ISUSOVU
EVANĐELJU..... 93**

ŽIVI PO ISUSOVU EVANĐELJU Prvi dio 94

<i>Molitva</i>	109
<i>Čítanje dvadeseto</i>	110
<i>Čítanje dvadeset i prvo</i>	111
<i>Čítanje dvadeset i drugo</i>	112
<i>Čítanje dvadeset i treće</i>	114
<i>Čítanje dvadeset i četvrto</i>	115

ŽIVI PO ISUSOVU EVANĐELJU Drugi dio 117

<i>Molitva</i>	126
<i>Čitanje dvadeset i peto</i>	127
<i>Čitanje dvadeset i šesto</i>	128
<i>Čitanje dvadeset i sedmo</i>	129
<i>Čitanje dvadeset i osmo</i>	131
Vježba	135
Isus	137
Završne riječi	147

Predgovor

„Ispunilo se vrijeme, blizu je kraljevstvo Božje. Obratite se i vjerujte u Radosnu vijest!”

„Trudite se da uđete na uska vrata, jer će mnogi, kažem vam, tražiti da uđu, ali neće moći. Čim ustane domaćin i zatvori vrata, vi ćete, ostanete li vani, početi kucati na vrata i govoriti: ‘Gospodine, otvori nam!’ A on će vam odgovoriti: ‘Ne znam odakle ste.’ Tada ćete početi govoriti: ‘Jeli smo i pili s tobom, a ti si učio po našim ulicama.’ Ali će vam on odvratiti: ‘Ne znam odakle ste. Odstupite od mene svi zlotvori!’”

„Ja, svjetlo, došao sam na svijet da nijedan koji u me vjeruje ne ostane u tami. Ako tko čuje moje riječi, a ne vrši ih, neću ga ja osuditi, jer ne dođoh da sudim svijetu, nego da spasim svijet. Tko mene prezire i ne prima mojih riječi, imat će svog suca. Riječ koju sam vam navješćivao suditi će mu u posljednji dan; jer ja nisam govorio sam od sebe, nego mi je Otac, koji me posla, zapovjedio što da rekнем i što da navijestim. I znam da je zapovijed njegova život vječni.”

„Svatko tko sluša ove moje riječi i izvršava ih, može se usporediti s mudrim čovjekom koji svoju

kuću sagradi na litici. Udaru pljusak, navališe potoci, puhnuše vjetrovi i jurnuše na kuću, ali se ona ne sruši, jer je sagrađena na litici. Naprotiv, svatko tko sluša ove moje riječi, a ne izvršava ih, može se usporediti s ludim čovjekom koji svoju kuću sagradi na pijesku. Udaru pljusak, navališe potoci, puhnuše vjetrovi i nasrnuše na tu kuću i ona se sruši. I velika bijaše njezina ruševina.”

Isus,
Sin Božji,
Sin Marijin.

1. Marko 1:15
2. Luka 13:24-27
3. Ivan 12:46-50
4. Matej 7:24-27

Uvod

Isus mu reče: „Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom pameti svojom. To je najveća i prva zapovijed.”

(Mt 22:37-38)

„Isus reče” – Neka ove riječi znače upravo ono što su nadahnuti pisci četiri Evanđelja htjeli njima reći. Naime, sve navode u ovoj knjizi ovi evanđelisti pripisuju Isusu.

„Srce”, „duša”, „pamet” – Isus naglašava ovo: moraš ljubiti Gospodina svim svojim sposobnostima, svim svojim snagama, cijelim svojim bićem. To je najveće što možeš učiniti. To mora doći na prvo mjesto.

Kako naš Gospodin želi da ga ljubimo? Odgovor se nalazi u Evanđelju po Ivanu, četrnaesto poglavlje. Isus kaže: „Ako me ljubite, vršit ćete moje zapovijedi” (r. 15). Pa opet u r. 21: „Tko pozna moje zapovijedi i vrši ih, taj me ljubi.” I još jednom: „Ako me tko ljubi, držat će moju riječ.” (r. 23)

Eto, dakle, kako Isus želi da ga ljubimo: vršenjem njegovih zapovijedi. Onaj tko istinski ljubi Isusa, drži se njegove riječi. I obrnuto, onaj koji vrši Isusove zapovijedi – i to u duhu i istini, a ne samo vanjskim znancima – pokazuje da ga ljubi.

Nemoj zapovijed smatrati mučnim teretom. Jednom kad odlučiš po njoj živjeti, shvatit ćeš da je Isus u pravu kad kaže: „Jaram je moj sladak, a moje breme lako.” (Mt 11:30) Život po Isusovim zapovijedima donosi spoznaju istine i slobodu. Obećao je: „Ako živite prema mojemu nauku, uistinu ste moji učenici; upoznat ćete istinu, a istina će vas osloboditi.” (Iv 8:31-32)

Zapovijed može također biti putokaz i osobni poziv. Na primjer, kad Isus od tebe traži da oprostiš neprijatelju, on ti time pokazuje najbolji način kako treba postupiti u nekoj teškoj situaciji. Istovremeno te poziva da ljubiš svoga neprijatelja i njega samoga činom praštanja.

Ljubav prema Isusu treba biti bitna značajka svih kršćana, naročito vođa. Isus se pobrinuo da Petar to shvati:

Pošto su doručkovali, Isus upita Šimuna Petra: „Šimune, sine Ivanov, ljubiš li me više nego ovi?” „Da, gospodine – odgovori mu – ti znaš da te ljubim.” „Pasi janjce moje!” reče mu Isus. Upita ga drugi put: „Šimune, sine Ivanov, ljubiš li me?” „Da, gospodine – odgovori mu – ti znaš da te ljubim.” „Pasi ovce moje!”, reče mu Isus. Upita ga treći put: „Šimune, sine Ivanov, ljubiš li me?” Ražalosti se Petar što ga upita po treći put: „Ljubiš li me?”, pa mu reče: „Gospodine, ti

znaš sve. Ti znaš da te ljubim.” „Pasi ovce moje!” reče mu Isus.

(Iv 21:15-17)

Isus daje tri obećanja onima koji ga ljube. Prvo je ovo: „Ako me tko ljubi, držat će moju riječ, i moj će ga Otac ljubiti; k njemu ćemo doći i kod njega se nastaniti.” (Iv 14:23) Kad slušaš Isusa, Bog Otac te ljubi. I On i Isus ući će u tvoje srce i ostati u njemu. Oni ti nikada neće reći: „Ne znam odakle si; odlazi od mene.” Pred tobom se vrata Kraljevstva neće zatvoriti. Za tebe neće biti odbacivanja ni osude u posljednji dan. Sljedeće rečenice neće biti usmjerene protiv tebe: „Ako tko čuje moje riječi, a ne vrši ih, neću ga ja osuditi, jer ne dođoh da sudim svijetu, nego da spasim svijet. Tko mene prezire i ne prima mojih riječi, imat će svog suca. Riječ koju sam vam navješćivao sudit će mu u posljednji dan; jer ja nisam govorio sam od sebe, nego mi je Otac, koji me posla, zapovjedio što da rekнем i što da navijestim.” (Iv 12:47-49)

Drugo je obećanje: „Tko poznaje moje zapovijedi i vrši ih, taj me ljubi. A tko mene ljubi, njega će ljubiti Otac moj, i ja ću ga ljubiti i objaviti mu samog sebe.” (Iv 14:21) Osim Očeve ljubavi primit ćeš i Isusovu. Mnogo bolje ćeš ga upoznati, jer će ti on objaviti samog sebe, prenoseći ti svoje misli i učeći te svojim putovima. U tebi će biti svjetlo, a ne tama. Kuća će tvoja biti sagrađena na čvrstim temeljima;

ona neće pasti. „Svatko tko sluša ove moje riječi i izvršava ih, može se usporediti s mudrim čovjekom koji svoju kuću sagradi na litici. Udaru pljusak, navališe potoci, puhnuše vjetrovi i jurnuše na kuću, ali se ona ne sruši, jer je sagrađena na litici. Naprotiv, svatko tko sluša ove moje riječi, a ne izvršava ih, može se usporediti s ludim čovjekom koji svoju kuću sagradi na pijesku. Udari pljusak, navališe potoci, puhnuše vjetrovi i nasrnuše na tu kuću i ona se sruši. I velika bijaše njezina ruševina.” (Mt 7:24-27)

Treće obećanje je: „Ako me ljubite, vršit ćete moje zapovijedi; ja ću moliti Oca, i dat će vam drugog *branitelja* koji će ostati s vama zauvijek – Duha istine.” (Iv 14:15-17) Riječ branitelj je prijevod grčke riječi *parakletos*. „Parakletos” je advokat obrane. Ali *Parakletos*, Duh Sveti, više je od toga. Dok advokat može nastupati u tvoje ime samo na jednom slučaju i samo na profesionalnoj osnovi, Duh Sveti je uvijek s ljubavlju i strasno na tvojoj strani. On je potpuno predan tvom sadašnjem i vječnom dobru. On je pozvan da govori za tebe i da se zauzima za te, da te poučava i savjetuje, da te tješi, štiti, brani i bori se za te. On svjedoči za Isusa i za istinitost njegova nauka; on iznosi dokaze protiv laži svijeta; on ti daje snagu i hrabrost i pruža ti štiti i sigurnost u tvom hodu s Gospodinom. Dakle, dat će ti se jedan takav Savjetnik i Tješitelj koji će s tobom ostati zauvijek zbog tvoje poslušnosti prema Isusu.

Ako ljubiš Boga, ako vršiš njegove zapovijedi, onda su Otac, Isus i Duh Sveti nazočni u tebi: sa svojom ljubavi, svojim prijateljstvom, svojim prihvaćanjem, svojom mudrošću, svojom moći.

Slušaj Isusa – to zapovijeda njegov Otac. (Lk 9:35) Što ti god rekne, učini – to traži njegova majka. (Iv 2:5) Stavi ga na prvo mjesto u svom životu; drži ga u središtu svoga bića. Pa ako bi te uskoro upitao: „Šimune, sine Ivanov, ljubiš li me?” ili „Edvarde, sine Andrijin, ljubiš li me?” ili „Jennifer i Andreja, kćeri Rozalindine, ljubite li me?”, svakako odgovori – uvjerljivo, iskreno i od srca: „Gospodine, ti znaš sve; ti znaš da te ljubim.”

Daj mu to do znanja! Daj mu to do znanja!

POGLAVLJE

I.

LJUBAV

LJUBAV

Prvi dio

Upravo smo vidjeli da ljubiti Isusa znači vršiti njegove zapovijedi. Pozivamo te, dragi čitaоче, da odvojiš malo vremena u miru kako bi se upoznao s njegovim naukom. Ali ne čini to samo da bi o tome mogao raspravljati ili to komentirati. Molimo te da Isusovo evanđelje primiš k srcu i da po njemu živiš!

Počinjemo s dva savjeta. Prvo, kad budeš meditirao o predloženim čitanjima, pazi da ih primjenjuješ na sebe, a ne na nekog drugog. Nemoj ih koristiti da sudiš druge.

Drugo, primjenjuj čitanja na pozitivan način. Ako primijetiš da Isusovo učenje dovodi u pitanje tvoj dosadašnji način života, nemoj reći: „Možda je Evanđelje lijepo za neke ljude, ali ne gnjavi mene njime. Zauzet sam važnijim stvarima. Uostalom, vjera se ne bi trebala miješati u moje privatne stvari.” Ili: „Mnogi ljudi i žene nikada ne čitaju Bibliju, ne idu čak ni u crkvu. Zašto bih ja morao činiti više?” Ili: „Priznajem da nisam savršen kršćanin. Ali tako je teško mijenjati se sada. Druga bi stvar bila da sam se promijenio ranije dok sam bio mlađi. Ali sad je prekasno; nastavit ću jednostavno kao i prije.”

Umjesto toga pokušaj razmišljati ovako: „Otvorit ću srce Isusu. On zna da većinu ljudi treba godinama stalno poticati prije nego nauče ono što on želi da nauče. Ali on je to već uračunao u svoj plan. On me ne osuđuje zbog propuštenih prilika. On će mi pomoći. Njegov put učinit će me mnogo boljim čovjekom. Ako ja postanem bolji, to će koristiti i meni i svima onima oko mene. Pa makar ovo bili moji zadnji dani na zemlji, nije se uzaludno obratiti. Dobro koje će proizaći iz mog obraćenja imat će, u najmanju ruku, golem utjecaj na moje mile i drage.”

Navest ćemo jedan primjer kako se služiti ulomcima iz Evandjelja. Drugo čitanje počinje ovom zapovijedi: „A vama koji me slušate kažem: Ljubite svoje neprijatelje! Činite dobro onima koji vas mrze! Blagoslivljajte one koji vas proklinju! Molite za one koji vas ogovaraju.” Sjeti se nekog svog neprijatelja. Ako ga nemaš, sjeti se nekoga koga ne voliš ili s kim se ne slažeš ili na koga si kivan ili ljut. Ako ima više takvih osoba, počni s onom relativno manje neugodnom. On ili ona najvjerojatnije je netko iz tvoje kuće ili s radnog mjesta. (Vidi popis na stranici 13533)

„Ljubite svoje neprijatelje.” Odluči da voliš tu osobu od ovog trenutka. Nemoj samo obećati da ćeš to učiniti, nego stvarno počni lijepo postupati prema toj osobi. „Činite dobro onima koji vas mrze.” Odmah planiraj dobro djelo koje ćeš joj učiniti. „Blagoslivljajte one koji vas proklinju.” Ubuduće

govori samo lijepo o toj osobi. Prestani je ogovarati. Potraži u njoj kvalitete dostojne divljenja. Nastoj da s njom lijepo razgovaraš, koristeći možda koji iskren kompliment ili riječ ohrabrenja. Nemoj opet biti neljubazan. „Molite za one koji vas ogovaraju.” Prestani na trenutak s čitanjem. Pomoli se odmah za tu osobu. Zamoli Boga da joj podari izobilje svoje milosti.

„Udara li te tko po jednom obrazu, pružaj mu i drugi!” Ljudi ne moraju jedni druge udarati fizički po obrazu, ali to često rade zajedljivim primjedbama. Ako te ta osoba uvrijedi, nemoj joj uzvratiti uvredom. Ako nastavi da te i dalje vrijeđa, pusti je! „Tko ti uzima ogrtač, ne brani mu ni košulje.”

„Tko ti god ište, daj mu.” Ako ta osoba traži nešto prihvatljivo, nemoj je povrijediti izravnim odbijanjem. Daj joj što traži. Čak i ako nisi u stanju dati joj što traži, barem je uputi gdje to može naći.

„A od onoga koji uzima tvoje, ne traži to natrag.” Ako tko uzme i ne vrati ono što pripada tebi, ostani mirno dostojanstven.

A ako si uporno zahtijevao da ta osoba učini prvi korak prema vašem pomirenju, možda bi ti mogao učiniti taj prvi korak. „Kako želite da vam čine ljudi, tako činite i vi njima.”

„Ako ljubite one koji vas ljube, kakvu nagradu zaslužujete? I grešnici ljube one koji njih ljube. I ako dobro činite onima koji vama dobro čine, kakva će vam biti nagrada? I grešnici čine to isto. Ako pozaj-

mljujete onima od kojih se nadate da ćete natrag primiti, kakva će vam biti nagrada? I grešnici pozajmljuju grešnicima da jednako natrag prime. Nego, ljubite svoje neprijatelje, činite dobro i pozajmljujte, a da ništa ne očekujete natrag! Tako će vaša plaća biti velika.” Budeš li volio tu osobu koja ne voli tebe, činio dobro onome tko možda neće uzvratiti uslugu, pozajmljivao onome koji ti možda nikad neće vratiti, bit ćeš obilno nagrađen. Tvoja velikodušnost bi na kraju mogla izgladiti neprijateljstvo među vama; možda dobiješ odlična prijatelja; možda pridobiješ novog učenika za Krista; tvoja vlastita duša će se pročistiti; a ti ćeš pokazati da si dijete Božje.

„S pravom ćete se zvati sinovi Svevišnjega, jer je on dobar prema nezahvalnima i zlima.” Osoba koju sada tražiš da joj oprostiš često je nezahvalna, a i zla. Bog je dobar prema njoj i oprašta joj. Hoćeš li i ti biti dobar prema njoj? Hoćeš li joj i ti oprostiti?

Molitva

„Stoga vi molite ovako:

‘Oče naš, koji jesi na nebesima!
Sveti se ime tvoje!
Dođi kraljevstvo tvoje!
Budi volja tvoja
kako na nebu tako i na zemlji!
Kruh naš svagdanji daj nam danas!
I otpusti nam duge naše kako i mi otpuštamo
dužnicima svojim!
I ne uvedi nas u napast,
nego izbavi nas od zla!’”

„Da, ako vi oprostite ljudima njihove pogreške,
oprostiti će i vama vaš Otac nebeski. Ako li vi ne
oprostite ljudima njihovih pogrešaka, ni vaš Otac
neće vama oprostiti vaših.” (Mt 6:9-15)

A sad poslušaj Isusa. Uzmi vremena koliko želiš
da meditiraš o narednim čitanjima.

Čitanje prvo

„Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom pameti svojom.” To je najveća i prva zapovijed. Druga je toj jednaka: „Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe.” O tim dvjema zapovijedima ovisi sav Zakon i Proroci.

Tko pozna moje zapovijedi i vrši ih, taj me ljubi. A tko mene ljubi, njega će ljubiti Otac moj, i ja ću ga ljubiti i objaviti mu samog sebe.

Kad Sin Čovječji dođe sa svojim sjajem u pratnji svih anđela, sjest će na prijestolje svoje slave. Tada će se pred njim skupiti svi narodi, a on će ih razlučiti jedne od drugih kao što pastir luči ovce od jaraca. Postavit će ovce sebi s desne strane, a jarce s lijeve. Nakon toga će kralj reći onima s desne strane: „Dođite blagoslovljeni Oca mog, i primite u posjed kraljevstvo koje vam je pripravljeno od postanka svijeta. Jer bijah gladan, i dadoste mi jesti: bijah žedan, i napojiste me: bijah putnik, i primiste me: bijah gol, i obukoste me: bijah bolestan, i pohodiste me: bijah u tamnici i dođoste k meni.” Tada će mu reći pravednici: „Gospodine, kada te vidjesmo gladna pa ti dadasmo jesti, ili žedna pa ti dadasmo piti? Kad li te vidjesmo kao putnika i primismo te, ili gola pa te obukosmo? Kad li te vidjesmo bolesna ili u tamnici te dođosmo k tebi?” Kralj će im

odgovoriti: „Zaista, kažem vam, meni ste učinili koliko ste učinili jednomu od ove moje najmanje braće.”

Ovo vam rekoah, da radost moja bude u vama te da radost vaša bude potpuna. Ovo je zapovijed moja: ljubite jedan drugoga kao što sam ja ljubio vas.

Ako imadnete ljubavi jedan prema drugome, po tome će svi upoznati da ste moji učenici.

1. Mt 22:37-40 2. Iv 14:21 3. Mt 25:31-40 4. Iv 15:11-12 5. Iv 13:35

*

Čitanje drugo

A vama koji me slušate kažem: Ljubite svoje neprijatelje! Činite dobro onima koji vas mrze! Blagoslivljajte one koji vas proklinju! Molite za one koji vas ogovaraju! Udari li te tko po jednom obrazu, pružaj mu i drugi! Tko ti uzima ogrtač, ne brani mu ni košulje! Tko ti god ište, daj mu! A od onoga koji uzima tvoje, ne traži to natrag! Kako želite da vam čine ljudi, tako činite i vi njima.

Ako ljubite one koji vas ljube, kakvu nagradu zaslužujete? I grešnici ljube one koji njih ljube. I ako dobro učinite onima koji vama dobro čine, kakva će

vam biti nagrada? I grešnici čine to isto. Ako pozajmljujete onima od kojih se nadate da ćete natrag primiti, kakva će vam biti nagrada? I grešnici pozajmljuju grešnicima da jednako natrag prime. Nego ljubite svoje neprijatelje, činite dobro i pozajmljujte, a da ništa ne očekujete natrag! Tako će vaša plaća biti velika, i bit ćete sinovi Previšnjega, jer je on dobar prema nezahvalnima i zlima.

Dajte, pa će vam se davati: dobra, zbijena, stresena i preobilna mjera iskrenut će vam se u skut, jer će vam se mjeriti mjerom kojom mjerite.

1. Lk 6:27-35 2. Lk 6:38

*

Čitanje treće

Zato je kraljevstvo nebesko slično kralju koji odluči urediti račune sa svojim slugama. Kad počne obračunavati, dovedoše mu jednoga koji mu je dugovao deset tisuća talenata. Budući da nije mogao vratiti, gospodar naredi da se proda on, žena mu i djeca sa svim imanjem, da tako izravna dug. Tada sluga pade preda nj ničice te ga zamoli: „Ustrpljenja imaj sa mnom, i sve ću ti vratiti!” I gospodar se smilova tomu sluzi pa ga otpusti i dug mu oprost. Kad taj sluga iziđe, susrete jednog od drugova svojih

koji mu je dugovao stotinu denara. Uhvati ga, poče ga daviti i govoriti mu: „Vrati što si dužan!” Tada pred njega pade drug njegov i zamoli ga: „Ustrpljenja imaj sa mnom, pa ću ti vratiti!” Ali on ne htjede, nego ode i baci ga u tamnicu dok ne vrati dug. Kad njegovi drugovi vidješe što se dogodi, vrlo se ražalostiše te odoše sve javiti gospodaru. Nato ga dozva k sebi gospodar njegov pa mu reče: „Zli slugo, sav sam ti dug oprostio jer si me molio. Zar nije trebalo da se i ti smiluješ svome drugu kako sam se i ja tebi smilovao? Tada ga njegov gospodar, pun gnjeva, predade mučiteljima dok ne vrati sav dug. Tako će i Otac moj nebeski postupiti s vama ako ne oprostite jedni drugima od svega srca.

1. Mt 18:23-35

*

Čitanje četvrto

Sve, dakle, što želite da ljudi vama čine, činite i vi njima. To je, doista, Zakon i Proroci.

Ako ti brat sagriješi, ukori ga pa mu oprost, ako se pokaje. Ako i sedam puta na dan sagriješi protiv tebe, i sedam ti se puta obrati i rekne: „Kajem se” – oprost mu.

Ne treba zdravima liječnik, nego bolesnima. Idite i naučite što znači: „Više volim milosrđe nego žrtvu.”

Budite milosrdni kao što je milosrdan Otac vaš!

1. Mt 7:12 2. Lk 17:3-4 3. Mt 9:12-13 4. Lk 6:36

LJUBAV

Drugi dio

Ponovimo ukratko. U prvom čitanju Isus kaže: „Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim svom dušom svojom, svom pameti svojom.” Kako naš Gospodin želi da ga ljubimo? „Tko pozna moje zapovjedi i vrši ih, taj me ljubi.” A što on zapovijeda? „Ovo je zapovijed moja: ljubite jedan drugoga kao što sam ja ljubio vas.”

Kad ljubimo jedan drugoga, slušamo Isusa; tim posluhom pokazujemo svoju ljubav prema njemu u istom činu. Jer on kaže: „Zaista, kažem vam, meni ste učinili koliko ste učinili jednomu od ove moje najmanje braće.”

Iz poslušnosti prema Isusu i zajedno s njim nahrani gladne i napoji žedne. Učini to osobno ili novčanim priložima. Na bilo koji način, zbrini beskućnike, odjeni gole, pomози bolesnike, pohodi zatočene. Navrati da obiđeš vremešne. Donesi im kakav dar. Javi se telefonom onima koji su prikovani za postelju ili vezani za kuću, onima koji nemaju prijatelja. Udijeli milostinju siromašnima. Moli za sve koji su u nuždi. Otvori srce siročadi i udovicama. Razgovaraj s mladima. Posveti malo vremena i

mladima u vlastitom domu. Ima ljudi koji gladuju i žedaju jer se nitko za njih ne brine.

U drugom čitanju Isus nam govori da ljubimo svoje neprijatelje. Već smo vidjeli kako se ovaj ulomak može iskoristiti da uklonimo razdor između sebe i onih s kojima imamo neprilike. Naravno, ni jedan se ulomak ne mora upotrijebiti na način kako je to predloženo u ovoj knjizi. Kad Isus kaže: „Tko ti god ište, daj mu”, riječ „tko god” ne odnosi se samo na neprijatelje ili osobe koje ne volimo.

U sljedećem ulomku on kaže: „Dajte, pa će vam se davati.” Daj, pa će te Bog darežljivo obasuti svojim milostima. Kako darežljivo? Zamisli da kupuješ krumpire od nekog velikodušnog seljaka. Budući da prodaje košarom, a ne na kilograme, ovaj će ti dobričina napuniti posudu do vrha. Ali kako mu ni to nije dovoljno, on će je stresti i tako popuniti mnoge praznine. Zatim će krumpire još više nabiti i dodati još, sve dok se košara ne prepuni. Eto tako će Bog neštedimice nagraditi tebe. Jer on kaže: „Dajte, pa će vam se davati: dobra, zbijena, stresena i preobilna mjera iskrenut će vam se u skut.”

U trećem čitanju naglašava se tema praštanja jednom prisposobom. Kao što je tebi Bog oprostio mnogo veće grijeha, oprosti i ti svome bračnom drugu koji ti je nanio nepravdu, makar često, ali u malim stvarima. Oprosti svojoj rodbini, svojim prijateljima, svojim kolegama. Zauvijek izbriši iz sjećanja njihove

pogreške. Moli za njih, i ubuduće budi dobar prema njima.

U četvrtom čitanju od nas se traži da budemo „milosrdni, kao što je milosrdan Otac vaš”. Engleska riječ „compassionate” dolazi od latinske riječi za milosrđe *compassio* koja je sastavljena od riječi *cum* i *passio*. *Cum* znači „sa”, a *passio* je „patnja” ili „osjećaj”. Biti milosrdan znači biti kadar poistovjetiti se s patnjama i osjećajima drugih. Riječ također podrazumijeva i spremnost da se pomogne.

Time smo došli do sljedeće skupine čitanja. Čitanje peto donosi nam priču o izgubljenom sinu. „Neki čovjek imao dva sina. Mlađi od njih reče ocu: ‘Oče, daj mi dio baštine koji mi pripada!’ Otac im podijeli imanje. Poslije nekoliko dana mlađi sin skupi sve svoje te krene u daleku zemlju i ondje rasu svoje imanje provodeći život razvratno.” Ostatak priče znate. Usred gladi bijedno momče odluči vratiti se ocu. „Dok je još bio daleko, opazi ga njegov otac, i *sažali se*.” Sažali mu se! On je suosjećao s patnjama i osjećanjima svoga sina. On je razumio sinovljevu nezrelost i pomanjkanje stege. On je znao kako mladi ljudi znaju praviti pogreške. Poznavao je ljudsku grešnost. Ali, momak se sada pokajao. Vratio se. Umjesto da osudi sina, otac „poleti, pade mu oko vrata i izljubi ga”.

Jedna vrlo važna stvar koju trebamo upamtiti o ovoj prispodobi, jest tko ju je ispričao. Isus! Isus je znao za ljude koji rasiplju svoju imovinu živeći

razvratno. Vidio je kakva mogu postati ljudska bića. On je sasvim dobro poznao grijeh i one koji su ga počinili. Ispričao je ovu zgodu da naglasi nepokolebljivu ljubav Oca prema svojoj djeci.

On reče: „Tko to od vas, ako ima sto ovaca pa izgubi jednu od njih, ne ostavi onih devedeset i devet u pustinji te pođe za izgubljenom dok je ne nađe? A kad je nađe, stavi je na ramena sav radostan pa došavši kući, sazove prijatelje i susjede i rekne im: ‘Radujte se sa mnom! Nađoh ovcu svoju izgublenu.’ Kažem vam, tako će na nebu biti veća radost zbog jednog obraćena grešnika nego li zbog devedeset i devet pravednika kojima ne treba obraćenja.” (Lk 15:4-7)

Ako si vodio grešan život, imaj na umu da Bog nije digao ruke od tebe. On te pun ljubavi traži, jer mu je stalo do tvoje vječne sreće. I neće stati dok te ne nađe. U društvu svojih anđela proslavit će tvoj povratak s velikom radošću.

Prispodoba u Šestom čitanju objašnjava Božju velikodušnost prema svom narodu. Isus je započinjte ovim riječima: „Kraljevstvo je nebesko slično domaćinu koji izađe rano ujutro da najmi radnike u svoj vinograd.” Tijekom dana pozivao je u više navrata nove radnike. „Kad izađe oko jedanaestog sata, nađe druge gdje stoje te ih zapita: ‘Što stojite ovdje vazdan besposleni?’ Odgovoriše mu: ‘Nitko nas nije najmio.’ On im reče: ‘Idite i vi u moj vinograd.’”

Kao i oni koji su došli ranije, i ovi koji su došli kasnije primili su punu dnevnicu!

Sedmo čitanje počinje upozorenjem: „Pazite da ne prezrete ni jednog od ovih malenih.” Riječ „maleni” ne odnosi se samo na djecu. Maleni su i oni na koje smo iz bilo kojeg razloga skloni gledati s visine. Na primjer, možda se rugamo njihovu mišljenju o pojedinim stvarima, možda preziremo njihov fizički izgled, njihovu psihološku nezrelost, njihovo ponašanje... Kad budemo meditirali o ovom čitanju, trebamo se sjetiti ljudi koje ignoriramo, onih koje ismijavamo ili psujemo, onih koje omalovažavamo – u lice ili iza leđa. Sjetimo se i onih kojima često kažemo: „Iritira me tvoja nazočnost; previše sam zauzet da razgovaram s tobom; nisi sposoban da održavaš neki iole značajniji odnos sa mnom.” (Vidi popis na stranici 13533). Osim toga, sjetimo se i onih u svojim obiteljima i onih koji zauzimaju niže položaje od nas na radnom mjestu, osobito onih kojima neprestano prigovaramo, na koje galamimo, koje ganjamo po raznim poslovima.

U ovom čitanju Isus također kaže: „Nemojte suditi, da ne budete suđeni.” Riječ „suđeni” na kraju rečenice odnosi se na pravedni Božji sud u posljednji dan. Ali druga riječ „suditi” upotrijebljena u ovom kontekstu znači: kuditi, iznalaziti nedostatke, kriviti, osuđivati. Mnogi ljudi danas uživaju u tome da se žale na stvari koje ne razumiju, da ih ismijavaju, da im se izruguju i da izriču svoj sud o svakoj temi koja

iskrsne u razgovoru. I što više iznalaze stvari koje mogu kritizirati, to većima sebe smatraju. Veliki dio njihova praznog naklapanja ima za cilj da druge ponizi, a njih uzdigne. Sebe stalno precjenjuju, a druge brzopleto podcjenjuju. Nalaze veliko zadovoljstvo u tome da žele nesreću onima koje osuđuju ne bi li tako našli opravdanje za svoje verbalne grdnje. Slijepi su za vlastitu zlobu, a šire ružne glasine protiv ljudi čije mane misle da vide. Umjesto da pomognu svojim susjedima da se poprave i da mole za njih, oni raspiruju plamen mržnje potičući prezir i neprijateljstvo. Njihov govor otkriva zloću njihova srca. Kao što Isus kaže: „Zmijski porodi! Kako možete govoriti dobro kad ste zli? Ta, usta govore onim čega je srce puno. Dobar čovjek iz dobre riznice iznosi dobro, a zao čovjek iz zle riznice iznosi zlo. Ja vam kažem da će ljudi za svaku nekorisnu riječ što je izreknu odgovarati na Sudnji dan. Tvoje će te riječi opravdati, tvoje će te riječi osuditi.” (Mt 12:34-37)

Ne budi takav. To nije ljubav.

Obrati pozornost na to da će se kroz cijelu ovu knjigu nedvosmisleno ukazivati na nesavršenosti - čisto u nadi da ćemo popraviti svoj način života nakon što budemo na njih upozoreni.

Isus nas upozorava: “Imao bih mnogo toga o vama govoriti i suditi.” (Iv 8:26) U osam od Deset Božjih zapovijedi Bog kaže: “Ne čini to i to...” Razotkriva se i ruši ono što je loše da bi se napravilo

mjesta za gradnju onoga što je dobro i plemenito. Dajmo sve od sebe! Istinski dobra osoba je predivna! Isus zahtijeva: „*Budite savršeni kao što je savršen Otac vaš nebeski.*”

Osmo čitanje govori o poniznosti. „Tko želi biti velik među vama, neka bude vaš poslužnik. A tko želi biti prvi među vama, neka bude vaš sluga.” „Jer tko se uzvisi, bit će ponižen, a tko se ponizi, bit će uzvišen.” Veliki ljudi nisu oni koji gledaju da im se ljudi dive i da se s njima postupa s posebnom pažnjom kamo god idu. Veliki ljudi su oni koji služe neprimjetno u poniznosti i ljubavi.

Devetim čitanjem završava prvo poglavlje. Ovdje imamo jednu priču. Isus služi svojim apostolima na Posljednjoj večeri perući im noge. Nakon pranja kaže: „Vi mene zovete Učiteljem i gospodinom. Pravo velite, jer to jesam. Dakle, ako ja, Gospodin i učitelj, oprah vama noge, i vi ih morate prati jedan drugomu.” Isus nam govori da služimo jedni drugima u malim ljubaznostima. Ljubav se ne sastoji od velebnih djela. Ljubav se iskazuje služenjem onima koji su blizu. Možemo obavljati zadatke kao što je pranje suđa za svoju obitelj nakon objeda. Možemo iznijeti smeće iako to nije naša uobičajena dužnost. Možemo nekome pripremiti šalicu kave ili čaja. Možemo učiniti uslugu nekom poznaniku koji je umoran ili bolestan. To su te stvari na koje Isus u prvom redu misli kad govori o služenju, a ne na neke

vidljivije i tobože uzvišenije zadatke koje obavljaju neke javne ličnosti.

Kad meditiramo o Isusovu nauku, možda ćemo otkriti da nismo baš tako dobri kršćani kako smo mislili. Zapravo, veoma smo grešni. Međutim, imaj na umu savjet dat na samom početku: Ne smijemo primjenjivati ova čitanja negativno. Isus naravno želi da uopće ne padamo u grijeh, ali ako padnemo, on nam daje priliku da se pokajemo kao u slučaju rasipnog sina koji se vratio kući govoreći: „Oče, sagriješih Bogu i tebi. Nisam više dostojan da se zovem tvojim sinom.”

Ako stvarno odlučimo da se promijenimo naposljetku, možemo računati na Božje praštanje i milost. Gledajte kako je otac iz prispodobe postupio prema svom pokajničkom sinu. „Tada otac reče svojim slugama: ‘Brzo, donesite haljinu, onu najbolju, i obucite ga! Stavite mu na ruke prsten, a na noge sandale!’” Možemo očekivati od svoga Oca da slično dočeka i nas. Dopustit će nam da nosimo njegovu najbolju haljinu kako bi nas podsjetio da nas je stvorio da budemo njegova slika i prilika. Možemo od njega očekivati da nam da svoj prsten, kako bi nam pokazao da smo članovi njegove obitelji, da smo njegovi sinovi i kćeri, da smo njegovi baštinici. Obut će nam na noge sandale, dajući nam na znanje kako ne želi da više lutamo naokolo poput bosonoge siročadi, da se želi o nama brinuti, da trebamo doći k njemu za sve svoje potrebe. I možemo očekivati da

kaže svojim slugama: „... Jedimo i veselimo se, jer mi ovaj sin bijaše mrtav i oživje, bijaše izgubljen i nađe se.” On se ne zadržava na bolnom sjećanju što smo nekoć bili mrtvi i izgubljeni. On se zanosno veseli što smo živi i ponovno sjedinjeni s njim, sigurni i zdravi.

Naš Otac je milosrdan. On je pun praštanja. On je velikodušan. Poslao je Isusa da kaže neposlušnima: „Jer ja nisam došao da pozovem pravednike, nego grešnike.” (Mt 9:13) Nije dobro biti uvijek negativan, ali je isto tako pogrešno tumačiti Isusov nauk sebi u prilog pa reći: „Ove se riječi ne odnose na mene. Ja sam prilično pristojna osoba.” Bolje je priznati svoju grešnost. Jer, Isus je došao da pozove grešnike.

Nakon što se odazovemo njegovu pozivu, mogli bismo možda krenuti dalje i pokazivati više ljubavi, a manje samoljublja, a sve za dobrobit drugih. Mogli bismo se obavezati da molimo i radimo za obraćenje svih grešnika da se i oni vrate Bogu i da budu primljeni u blaženstvo njegova kraljevstva.

Isus je rekao: „Ovo vam rekoh, da radost moja bude u vama te da *radost vaša* bude potpuna! Ovo je zapovijed moja: ljubite jedan drugoga kao što sam ja ljubio vas.” (Iv 15:11-12) Isus nije dao zapovijedi da nam oteža život. On želi da se volimo kako bismo se napunili istinskom radošću. To je upravo i svrha njegova nauka – naša radost. Ako pružimo svoju ljubav rodbini i prijateljima, neprijateljima i najma-

njima od Isusove braće i sestara, njegova radost postat će naša, a njegova ljubav i njegov mir teći će iz nas k cijelom njegovu narodu, osobito k onima s kojima dolazimo u dodir svaki dan.

Molitva

Bože, ti si beskonačno iznad mene, a ipak me voliš tako ponizno i ustrajno.

Daj da naučim voljeti svoje bližnje kao što ti voliš mene, ma koliko god ih zamišljao manje važnima.

Daj da se sjetim da ti i njih voliš, i da su i oni stvoreni za vječnu slavu na Nebu.

Kad se pojave poteškoće bilo s kim, daj da se uvijek najprije obratim tebi.

Tvoj Duh donosi razumijevanje i mir.

A sad čuj Isusa. Usredotoči se na njegove riječi, a ne na ove letimične uvodne napomene. Zadrži se malo više na sedmom čitanju; posebnu pozornost obrati na ulomak o trnu i brvnu.

Čitanje peto

Neki čovjek imao dva sina. Mlađi od njih reče ocu: „Oče, daj mi dio baštine koji mi pripada!” Otac im podijeli imanje. Poslije nekoliko dana mlađi sin skupi sve svoje te krene u daleku zemlju i ondje rasu svoje imanje provodeći život razvratno. Kad potroši sve, nastade ljuta glad u onoj zemlji te on poče oskudijevati. Tada ode u najam nekom čovjeku u onoj zemlji, a taj ga posla na polje da čuva svinje. Uzalud je čeznuo da bar jednom napuni trbuh ljuskama od mahuna što su ih jele svinje, ali mu ih nitko nije davao. Tada dođe k sebi i reče: „Koliko najamnika u mog oca obiluje kruhom, a ja ovdje umirem od gladi! Ustat ću, poći ću k ocu svome, pa mu reći: ‘Oče, sagriješih Bogu i tebi. Nisam više dostojan da se zovem tvojim sinom. Primi me kao jednog od svojih najamnika.’” Diže se i krenu svom ocu. Dok je još bio daleko, opazi ga njegov otac, i sažali mu se te potrči, pade mu oko vrata i izljubi ga. A sin mu reče: „Oče, sagriješih i Bogu i tebi. Nisam više dostojan da se zovem tvojim sinom!” Tada otac reče svojim slugama: „Brzo, donesite haljinu, onu najbolju i obucite ga! Stavite mu na ruke prsten, a na noge sandale! Dovedite ugojeno tele te ga zakoljite da jedemo i da se veselimo, jer mi ovaj sin bijaše mrtav i oživje, bijaše izgubljen i nađe se.”

1. Lk 15:11-24

Čitanje šesto

Svaki koga mi dade Otac doći će k meni. A tko dođe k meni, sigurno ga neću izbaciti vani, jer ne sidoh s neba da vršim svoju volju, nego volju onoga koji me posla. A volja onoga koji me posla jest da nikoga od onih koje mi dade ne izgubim, već da ga uskrisim u posljednji dan; da, volja je Oca mog da svaki koji vidi Sina i vjeruje u nj, dobije život vječni i da ga ja uskrisim u posljednji dan.

Kraljevstvo je nebesko slično domaćinu koji izađe rano ujutro da najmi radnike u svoj vinograd. I nagodi se s radnicima po denar na dan te ih posla u svoj vinograd. Kad opet izađe oko trećeg sata i vidje druge gdje besposleni stoje na trgu, reče im: „Idite i vi u moj vinograd pa ću vam dati što bude pravo!” Oni odoše. Oko šestog i devetog sata opet izađe i učini isto tako. Kad izađe oko jedanaestog sata, nađe druge gdje stoje te ih zapita: „Što stojite ovdje vazdan besposleni?” Odgovoriše mu: „Nitko nas nije najmio.” On im reče: „Idite i vi u moj vinograd.” Kad dođe večer, reče gospodar vinograda svome upravitelju: „Zovi radnike pa im – počevši od posljednjih do prvih – podaj plaću!” Tako dođoše oni od jedanaestog sata i primiše po denar.

Ja sam došao da ovce imaju život i da ga imaju u izobilju.

1. Iv 6:37-40 2. Mt 20:1-9 3. Iv 10:10

*

Čitanje sedmo

Pazite da ne prezrete ni jednog od ovih malenih, jer anđeli njihovi, kažem vam, na nebesima neprestano gledaju lice Oca moga nebeskog.

Čuli ste da je rečeno starima: „Ne ubij! Tko ubije, bit će odgovoran sudu.” A ja vam kažem: Svatko tko se ljuti na svog brata, bit će odgovoran Velikom vijeću. A tko ga nazove „luđakom”, odgovarat će za to u ognju paklenom.

Nemojte suditi da ne budete suđeni. Jer kako budete sudili, onako će se i vama suditi; kako budete mjerili, onako će se i vama mjeriti. Što imaš gledati trun u oku brata svojega, a brvna u svom oku ne zapažáš! Kako li možeš reći bratu: „De da ti izvadim trun iz oka!” dok je brvno u tvom oku? Licemjere, najprije izvadi brvno iz svoga oka, pa ćeš tada jasno vidjeti kako da izvadiš trun iz oka bratova.

Nemojte suditi, pa sigurno nećete biti suđeni! Ne osuđujte, pa sigurno nećete biti osuđeni! Opraštajte pa će vam biti oprošteno.

Budite savršeni kao što je savršen Otac vaš nebeski.

1. Mt 18:10 2. Mt 5:21-22 3. Mt 7:1-5 4. Lk 6:37
5. Mt 5:48.

*

Čitanje osmo

Zaista, kažem vam, ako ponovno ne postanete kao mala djeca, sigurno nećete ući u kraljevstvo nebesko. Dakle: najveći je u kraljevstvu nebeskom onaj koji se ponizi kao ovo malo dijete.

Dva čovjeka uziđoše u hram da mole: jedan farizej, drugi carinik. Farizej stade te poče ovako moliti u sebi: „Bože, zahvaljujem ti što nisam kao ostali ljudi: razbojnici, nepravednici, preljubnici ili kao i ovaj ovdje carinik. Postim dvaput u tjednu i dajem desetinu od svega što stečem.” A carinik, ostajući daleko, ne usudi se ni očiju podignuti prema nebu, već se udarao u prsa i molio: „Bože, smiluj se meni grešniku!” Kažem vam, ovaj se vrati opravdan

kući, a ne onaj. Jer tko se uzvisi, bit će ponižen, a tko se ponizi, bit će uzvišen.

Tko će od vas svome sluzi koji ore ili čuva stoku, kad se vrati iz polja, reći: „Brzo dođi i sjedi za stol!” Neće li mu, naprotiv, reći: „Pripremi večeru te se pripaši da mi služiš dok ja jedem i pijem, pa poslije ti jedi i pij!” Zar duguje zahvalnost sluzi što je izvršio zapovijed? Tako i vi, kad izvršite sve što vam je naređeno, recite: „Beskorisne smo sluge. Učinili smo samo što smo morali učiniti.”

Tko želi biti velik među vama, neka bude vaš poslužnik! A tko želi biti prvi među vama, neka bude vaš sluga po primjeru Sina Čovječjega, koji nije došao da mu služe, nego da on služi i da dadne svoj život kao otkup mjesto svih.

1. Mt 18:3-4 2. Lk 18:10-14 3. Lk 17:7-10 4. Mt 20:26-28

*

Čitanje deveto

Uoči blagdana Pashe Isus, znajući da mu je došao čas kad će otići s ovoga svijeta k Ocu, ljubeći svoje koji su na svijetu, iskaza im do vrhunca ljubav.

Za vrijeme večere – već bijaše đavao nadahnuo Judu Iskariotskoga da ga izda – Isus, svjestan da mu je Otac sve predao u ruke, da je od Boga došao i da se k Bogu vraća, ustane od večere, skine ogrtač, uzme ubrus i njime se opaše. Zatim ulije vode u posudu za pranje te počne učenicima prati noge i otirati ih ubrusom kojim bijaše opasan.

Kad im oprao noge, uze svoj ogrtač, ponovno sjede za stol pa im reče: „Razumijete li što sam vam učinio? Vi mene zovete Učiteljem i Gospodinom. Pravo velite, jer to jesam. Dakle ako ja, Gospodin i Učitelj, oprah vama noge, i vi ih morate prati jedan drugomu. Dao sam vam primjer, da i vi učinite kako ja učinih vama. Zaista, zaista, kažem vam, nije sluga veći od svoga gospodara niti je poslanik veći od onoga koji ga šalje. Kad to znate, blago vama ako to i činite.”

Nasta prepirka među njima o tome tko bi od njih bio najveći. Isus im reče: „Kraljevi naroda gospodare nad njima, i oni koji vrše vlast nad njima hoće da se zovu dobrotvori. A vi ne tako! Naprotiv, tko je najveći među vama, neka bude kao najmanji, a poglavar kao poslužnik. Tko je veći, onaj tko sjedi za stolom ili onaj koji služi? Zar ne onaj koji sjedi za stolom? A ja sam među vama kao poslužnik.”

„Ovo je zapovijed moja: ljubite jedan drugoga kao što sam ja ljubio vas! Nitko nema veće ljubavi od ove: položiti vlastiti život za svoje prijatelje.”

1. Iv 13:1-5 2. Iv 13:12-17 3. Lk 22:24-27 4. Iv 15:12-13

POGLAVLJE

II.

VLASTITI ŽIVOT

VLASTITI ŽIVOT

Prvi dio

U desetom čitanju čujemo Isusa kako opet kaže: „Ovo je zapovijed moja: ljubite jedan drugoga kao što sam ja ljubio vas! Nitko nema veće ljubavi od ove: položiti vlastiti život za prijatelje.” Jedno podesebno tumačenje izričaja „položiti vlastiti život” jest „odbaciti dosadašnji način života”. Da bi volio silno, moraš se ponekad odreći onoga što stvarno želiš za sebe, kako bi nekome drugom bilo bolje. Sigurno si to činio, zar ne? Na primjer, zar nisi nekada prekinuo neku prijatnu radnju da bi pomogao čovjeku u nevolji? Zar nisi nekada odustao od kupovine skupe odjeće u korist obiteljskog proračuna? Zar nisi nikada ustupio svoje udobno sjedište u autobusu nekoj majci s djetetom? Koliko si takvih stvari uradio u prošloj godini, ili u prošlom tjednu? Zastani malo i razmisli o tome. Tako se voli. Samo nastavi tim putem. Budi spreman i na druge načine položiti svoj život za ljude koje poznaješ, ali i za strance.

To, naravno, ne znači da moramo sebi uskratiti razuman stupanj fizičkog i duševnog blagostanja. Moramo ispuniti i neke svoje opravdane želje; treba nam jedno razumno vrijeme za odmor i druženje; ispravno je odvojiti i malo vremena za promatranje i divljenje čudesnom Božjem svijetu oko nas.

Čitanja ovog poglavlja usredotočena su na tri područja. Prvo područje smo mi sami. Isus kaže: „Tko ljubi svoj život, izgubit će ga; tko mrzi svoj život na ovome svijetu, sačuvat će ga za život vječni.” Riječ „mrziti” na semitskom jeziku doslovno znači „manje voljeti”. Ako manje volimo svoj ovozemaljski život, sačuvat ćemo ga za život vječni, to jest za sudjelovanje u životu Božjem. Ako se ne budemo čvrsto držali za svoj smrtni život, u naša će srca početi ulaziti Božji život.

To znači, na primjer, da ne bismo trebali stalno manipulirati u svoju osobnu korist i onako kako je nama zgodnije, da trebamo obuzdavati želju da se redovito provode u djelo baš sve naše zamisli i planovi, da trebamo prestati trčati za svakim ovozemaljskim užitkom, nego da ostavimo prostora za vršenje svojih duhovnih odgovornosti.

To također znači da se moramo odreći grijeha.

Da bi se izbjegao grijeh, važno je moliti. Da bi se izbjegao grijeh, važno je kloniti se prigoda i mjesta koja su izvor napasti.

Isus kaže: „Čuli ste da je rečeno: ‘Ne čini preljuba!’ A ja vam kažem: Tko god s požudom pogleda ženu, već je s njome učinio preljub u srcu.” (Mt 5:27-28)

„Nije moguće da ne dođu sablazni, ali jao onome po kome dolaze! Bolje bi mu bilo da mu je mlinski kamen o vratu i da je bačen u more, nego da navede na grijeh jednoga od ovih malenih.” (Lk 17:1-2)

„Tko se postidi mene i mojih riječi pred ovim preljubničkim i grešnim naraštajem, toga će se i Sin Čovječji postidjeti kad dođe u slavi svoga Oca sa svetim anđelima.” (Mk 8:38)

Drugo područje je novac. U jedanaestom čitanju Isus kaže: „Nitko ne može služiti dvojici gospodara, jer ili će jednoga mrziti, a drugoga ljubiti, ili će uz jednoga pristajati, a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu.”

„Tko je vjeran u najmanjoj stvari, vjeran je i u velikoj. Tko je nevjeran u najmanjoj stvari, nevjeran je i u velikoj. Ako niste bili vjerni u lažnom bogatstvu, tko će vam povjeriti pravo?” (Lk 16:10-11) Ako Isus može imati povjerenja u nas da ćemo novac smatrati nečim što je za našu upotrebu, a ne kao blago za zgrtanje; kao slugu, a ne kao dragocjen predmet kojemu možemo dopustiti da nam oduzme našu ljubav prema Bogu i bližnjemu – onda će nas on dovesti do pravog blaga. Ako može biti siguran da nećemo braniti svoje materijalističko ponašanje argumentima kao na primjer: „Moram se dobro opskrbiti za mirovinu i za obilnu udobnost svoje obitelji, stoga ne mogu davati sirotinji; osim toga moj novac je vezan za ulaganja, sva moja uštedena gotovina mora donositi kamatu kako bih održao korak s inflacijom; svaki sam dan zauzet nastojeći povećati prihod svoje tvrtke i dioničara, stoga ne mogu gubiti energiju na neunosna sveta načela i osjećaje; moji prijatelji i rođaci imaju veoma visoke dohotke, pa tako se i ja moram čvrsto držati svoje ugledne i dobro plaćene

službe kako nitko ne bi mogao na me gledati s visoka” – onda će nam on pokazati ono što je uistinu vrijedno.

Budimo oprezni! Ljudima koje zaslijepi varljivi sjaj novca, lako može zavladata tama. Učinit ćemo dobro ako razmislimo jesmo li možda i mi nesvjesni robovi ovog varljivog vladara. Osim gornjih primjera mogli bismo se prisjetiti prepirki sa svojim bračnim drugom ili djecom. Koliko je njih bilo izazvano time što smo pridavali pretjeranu važnost novcu? Mogli bismo se prisjetiti mjeseci koje smo proveli u potištenosti, žaleći što nismo iskoristili neku povoljnu poslovnu priliku ili što smo propustili da iscijedimo svaki novčić iz nekoga poslovnog pothvata. Sjećamo li se kako smo se grizli kad bi nas netko prevario za nekoliko novčića? Sjećamo li se koliko smo se puta sramno udaljili od onih koji su bili lošije sreće od nas iako smo itekako mogli priuštiti da im štogod damo?

Treće područje je čovjekov odnos s Bogom i njegovim prioritetima. U dvanaestom čitanju Isus pripovijeda sljedeću prispodobu: „Bijaše neki bogataš čije polje obilno rodi. I počeo razmišljati u sebi: ‘Što da učinim? Nemam više u što skupiti ljetine. Ovako ću – reče – uraditi: razvalit ću svoje žitnice te sagraditi veće, pa ću u njih skupiti svu svoju pšenicu i svoja dobra. Tada ću reći svojoj duši: Dušo, imaš mnogo dobra u zalihama za brojne godine, počivaj, jedi, pij i uživaj!’ „Luđače – reče mu Bog – još noćas zatražit će ti se natrag duša. Komu će pripasti ono što

si skupio?” Tako biva s onim koji sebi zgrće blago, a ne sabire *bogatstvo koje pred Bogom vrijedi*.”

Nemoj ovo pogrešno shvatiti. Isus nije protiv uživanja u plodovima vlastitog rada. Greška čovjeka iz ove prispodobe ne leži u njegovu bogatstvu, nego u njegovu siromaštvu u stvarima koje su važne Bogu. Ima svetih imućnih ljudi, poput starozavjetnog Abrahama, ali ima i onih, siromašnih i bogatih podjednako, koji su isključili Boga iz svoje svijesti. Postupaju s njim kao da je nitko i ništa. Malo mare za njegove putove. Nemaju poštovanja prema Isusu ili prema onima s kojima se on poistovjećuje: siromašnima, patnicima, ugroženima, bespomoćnima.

Čujte što će oni čuti na Sudnji dan, budu li ustrajali u svojoj ravnodušnosti. „Idite od mene, prokleti, u oganj vječni što je pripravljen đavlu i anđelima njegovim! Jer bijah gladan, i ne dadoste mi jesti; bijah žedan i ne dadoste mi piti; bijah putnik i ne primiste me; gô i ne obukoste me; bolestan i u tamnici, i ne pohodiste me... Zaista, kažem vam, ni meni niste učinili koliko niste učinili jednomu od ovih najmanjih.”

Kako će takve osobe imati izgleda da uđu u kraljevstvo nebesko? Doista, što mogu pojedinci koji misle da su sami sebi dovoljni, učiniti da se spase? Ima li ikakve mogućnosti vječnog života za one koji uporno izbjegavaju svoga Stvoritelja? „Ljudima je to nemoguće, ali nije Bogu; jer Bogu je sve moguće.” (Mk 10:27) Drugim riječima, takvi moraju vratiti Gospodina na prvo mjesto u svom životu! „Zato naj-

prije tražite kraljevstvo Božje i njegovu pravednost, a ostalo će vam se nadodati.”

Isus kaže: „Ne zgrćite sebi blago na zemlji, gdje ga izgriza moljac i rđā; gdje lopovi potkopavaju zidove i krađu. Nego zgrćite sebi blago na nebu.” (Mt 6:19-20) Obećao je: „Zaista kažem vam, nema nikoga tko ostavi radi mene i radi Radosne vijesti kuću, ili braću, ili sestre, ili majku, ili oca, ili djecu, ili njive, koji ne bi primio stoput toliko – iako s progonima – kuća, braće, sestara, majka, djece i njiva, već sada u ovom svijetu, a u budućem svijetu život vječni. Mnogi prvi bit će posljednji, a mnogi posljednji prvi.” (Mk 10:29-31) Isus nam govori da njega i njegovo Evandjelje stavimo ispred zemaljskih ljubavi. Ako kupovina i prodaja zemlje i kuća zadire u naše vrijeme za molitvu i nedjeljnu službu Božju, moramo se oduprijeti. Ako u nastojanju da ugodimo nekom svom rođaku dođemo u napast da povrijedimo svoju vjeru, ne smijemo popustiti. Ako nas napor da zadovoljimo svoju želju za raskošju odvraća od Boga, moramo se mijenjati. Naša vjernost Isus neće ostati nenagrađena.

Nabolje ulaganje koje možemo učiniti za sebe jest ulaganje u blago na nebesima. To je najbolje naslijede koje možemo ostaviti onima koji su nam dragi srcu. To je najuzvišeniji dar koji možemo dati svojim bližnjima, posebice slabima. A način na koji se zgrće blago na nebesima jest život pun poštovanja i ljubavi prema Bogu i njegovim stvorenjima, dije-

lom izražen i kroz davanje milostinje. „Prodaj što imaš i podaj siromasima.”

Treba sasvim jasno dati na znanje da Boga ne zanima naš novac, nego naše srce. Njemu nije važno koliko dajemo od viška svog obilja, nego koliko dajemo sebe. To naglašeno potvrđuje Isus kad hvali onu ubogu udovicu u sljedećoj zgodi. „Kad pogleda, vidje kako bogataši ubacuju svoje darove u blagajnu. Vidje i neku siromašnu udovicu kako ubaci dvije leptre, te reče: ‘Uistinu, kažem vam: ova je siromašna udovica ubacila više od sviju, jer su svi ovi od svoga viška dali za dar određen Bogu, a ona od svoje neimaštine ubacila je sve što je imala za uzdržavanje.’” (Lk 21:1-4)

U trinaestom čitanju Isus nas podsjeća: „Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom pameti svojom.” Nije blagostanje, ili život glamura i beskrajne zabave ono što trebamo voljeti. To je prije svega i svih – Bog. „Ako me ljubite, vršit ćete moje zapovijedi; ja ću moliti Oca, i dat će vam drugog branitelja koji će ostati s vama zauvijek – Duha istine, kojega svijet ne može primiti, jer niti ga vidi niti ga poznaje. Vi ga poznajete, jer boravi s vama i jer će biti u vama.” Duh Sveti je netko koga ljudi ovoga svijeta ignoriraju. Oni su tako hipnotizirani slastima materijalnih stvari da za njega nema mjesta. Oni su tako zaslijepljeni svojom opsjednutošću da budu „in”, da se razmeću svojim poznavanjem najnovijih modnih hirova, da prije svih drugih iznesu najnovije glasine, da kupuju

najnovije igračke na tržištu, da jedu u najmondenijim restoranima, da ne primjećuju njegovu nazočnost i vodstvo. Ali oni to mogu – ako se s ljubavlju okrenu Bogu i vrše ono što on zapovijeda.

„Ako ustrajete u mojem nauku, uistinu ste moji učenici; upoznat ćete istinu, a istina će vas osloboditi.” Ta se tema kao crvena nit provlači kroz cijelo Evanđelje: ako ustrajemo u vršenju Isusovih zapovijedi, nećemo biti sputani, nego istinski slobodni. Kad ljubimo njega, kad ljubimo svoga bližnjega, sve smo manje zaokupljeni sami sobom; dok se to događa, počinjemo stjecati uvid u to što je zapravo život. Počinjemo razlučivati što je dobro za nas, a što nije. Počinjemo razlikovati između onoga što donosi trajnu sreću, a što ne. Počinjemo shvaćati što je potrebno, a što je bez važnosti. Počinjemo spoznavati istinu. A istina nas oslobađa. Oslobađa nas od nasilja poganskih tjeskoba. Oslobađa nas da otkrivamo Božju zaštitu i brigu. Oslobađa nas da doživimo njegovu radost i mir.

U četrnaestom čitanju susrećemo se s Blaženstvi-
ma. „Blago onima koji su čista srca, jer će Boga gledati!” Čista srca su oni čije namjere i sklonosti nisu sumnjive i neiskrene, nego poštene i čiste. Oni ne kažu jedno, a rade drugo. Oni ne ispovijedaju vjeru u Isusa, a rade kao da on i ne postoji. Oni ne iskrivljuju značenje njegovih riječi kako bi ih uskladili sa svojim ponašanjem. Oni ne govore svojim usnama: „Dođi kraljevstvo tvoje; budi volja tvoja”, a u svom srcu žele: „Dođi kraljevstvo moje; budi volja

moja.” Oni koji su čista srca, „gledat će Boga”. Prepoznat će Duha Svetoga. Oni će vidjeti njegove planove posvuda. Tražit će njegov savjet i naći ga.

„Blago siromasima u duhu, jer je njihovo kraljevstvo nebesko!” Ovo je prvo blaženstvo. Siromasi u duhu, u Evanđelju po Mateju, jesu oni koji znaju da im je potreban Bog. Oni znaju da je Bog taj koji ih drži, da je Bog taj koji se brine za njih. Zato oni ne pokazuju nadutost ni ružnu svojeglavost nekih bogataša. Niti umišljaju da su ono što nisu, niti traže načina da se hvale. Njihova nesposobnost da se mjere s drugima ne ispunjava ih potištenošću ni prezirom. Oni se ne oslanjaju na vlastitu važnost, nego na Boga. Blago njima! „Njihovo je kraljevstvo nebesko.” Božji život u njima je već sada!

Ponekad je utješno pročitati neko Blaženstvo bez njegova drugog dijela. Usredotoči se samo na prvi dio. „Blago onima koji tuguju.” Rečenica je u sadašnjem vremenu. Blago tebi, počevši od ovog trenutka, ako si se odlučio da slijediš Isusa, iako sasvim dobro znaš da ćeš možda morati podnositi nevolje i patnje. Blago tebi ako, okrenuvši leđa pretjeranom gomilanju bogatstva, nemaš sve one udobnosti koje imaju drugi. Oni posjeduju lijepe kuće i automobile, nose blistav nakit i modernu odjeću, posjećuju raskošne zabave i uživaju u bajoslovnim jelima i odmorima, dok ti na svom putovanju s Isusom nailaziš na oskudicu i podsmijeh. Blago tebi.

Jedno od značenja riječi „blažen” je „sretan”. Isus kaže: „Sretni koji tuguju”. Učenikov odgovor na

nestašice, poteškoće, patnju i bolest nije žalost ili strah. On zna da mu Bog, upravo zbog tih njegovih osobitih problema, poklanja posebnu pažnju. Božja milost počiva na njemu. Zato on ne obilazi naokolo jadajući se svakome i tražeći sažaljenje. On se ne koristi svakom prilikom da cvili i kuka: „Život je ponekad tako dosadan. Imam toliko skrivenih glavobolja. Ja sam toliki mučenik, ali to nitko ne cijeni. Učinio sam mnogo, a ipak malo je ljudi čija zahvalnost traje dulje od nekoliko dana.”

Isusov učenik nije osoba koja cmizdri i kuka. On je pun radosti i nade. On se raduje i u najtežim okolnostima. Kad mu ide dobro, ostaje ponizan, znajući da sutra možda neće sve ići tako glatko. U danima usamljenosti ne očajava, sjećajući se da uvijek opet dolaze bolji dani. Često se mora boriti protiv zla, ali se nikad ne prestaje uzdati u Boga u svakoj prilici. On ima svoj mir. On nalazi utjehu u tihom društvu Gospodina. Njegova veselost razvedrava život svih onih s kojima se susreće.

„Blago žednima i gladnima pravednosti, jer će se nasititi!” Jedno od značenja ovog Blaženstva koje često ne vidimo jest: Blago onima koji su ogladnjeli i ožednjeli radeći tako da pravednost pobijedi. U odgovoru na Isusov nauk oni troše manje na jelo i piće, dajući više svoje uštedevine u službu Gospodina i sirotinje; njihova spremnost da odbace način života kakvim su mogli živjeti, čini ih sretnima da smanje izdatke za dobru ishranu, da se klone skupih mjesta i stvari. Blago njima. Oni su ti kojima će Isus reći:

„Dođite, blagoslovljeni oca moga, i primite u posjed kraljevstvo koje vam je pripravljeno od postanka svijeta. Jer bijah gladan, i dadoste mi jesti: bijah žedan, i napojiste me.” (Mt 25:34-35)

Blago tebi ako barem ponekad, kao pojedinac ili putem neke ustanove, učiniš ovo: „Nego, kad priređuješ gozbu, pozivaj siromahe, sakate, hrome i slijepe! Blago tebi jer oni ti nemaju čime uzvratiti. Uzvratit će ti se doista o uskrsnuću pravednih.” (Lk 14:13-14)

Blago tebi ako nastojiš služiti umjesto da se brineš kako zaraditi novac i kako se zabavljati svaki trenutak svoga života. Blago tebi ako položiš svoj život iz ljubavi prema Bogu i bližnjemu. Blago tebi ako odlučiš da se promijeniš umjesto da se grčevito držiš svjetskih običaja.

Blago tebi ako, da bi učinio što je kreposno i pravedno, ideš protiv široko prihvaćenih nečasnih metoda i drugih oblika nedoličnog ponašanja. Blago tebi ako te ismijavanje i samoća ne odvrćaju od vršenja Gospodinovih zapovijedi. Blago tebi ako ti je Isus gospodar, a ne bogatstvo i društveni položaj.

Blago tebi ako provodiš određeno vrijeme u molitvi umjesto da cijeli dan gubiš vrijeme pred televizorom ili radio aparatom. Blago tebi. Blago tebi!

Molitva

Bože, ponekad zbog svojih poslova i interesa nemam se kad posvetiti ljudima koji me trebaju.
Ponekad, zbog svojih briga i strahova, zaboravljam tvoje zapovijedi i obećanja.
Vrlo često te ostavim na dnu svoje liste prioriteta, a čak zaboravim i na molitvu.
Isuse, pomози mi da ne budem zaokupljen samim sobom.
Tvoj će put razbiti moje planove, ali će tada tvoja moć biti na djelu.
Kad bih samo pustio sve!
Bit će kušnja, ali ne smijem se bojati; umjesto toga, moram naučiti da te slušam.
Tvoje svjetlo i tvoj mir nisu daleko od onih koji čuju.

Sad ponovno meditiraj o Isusovim riječima. Zadrži se malo dulje na svim ovim čitanjima. Dobro ih je povremeno ponovno pregledati.

Čitanje deseto

Ovo je zapovijed moja: ljubite jedan drugoga kao što sam ja ljubio vas! Nitko nema veće ljubavi od ove: položiti vlastiti život za svoje prijatelje.

Zaista, zaista, kažem vam, ako pšenično zrno ne padne u zemlju i ne umre, ostaje samo. Ako li umre, rodi velik rod. Tko ljubi svoj život, izgubit će ga; tko mrzi svoj život na ovome svijetu, sačuvat će ga za život vječni.

Ako hoćeš ući u život, vrši zapovijedi... 'Ne ubij! Ne čini preljuba! Ne ukradi! Ne svjedoči lažno! Poštuj oca i majku!' i 'Ljubi svoga bližnjega kao samoga sebe.'

1. Iv 15:12-13 2. Iv 12:24-25 3. Mt 19:17, 18-19

*

Čitanje jedanaesto

Pazite! Čuvajte se svake pohlepe, jer ni onom tko je u izobilju nije život osiguran njegovim imanjem.

Oko je svjetiljka tijelu. Zato, bude li ti oko zdravo, čitavo će ti tijelo biti u svjetlu. Ali ako ti je

oko bolesno, čitavo će ti tijelo biti u tami. Postane li tamom svjetlost koja je u tebi, kolika će biti tama?"

Nitko ne može služiti dvojici gospodara; jer ili će jednoga mrziti, a drugoga ljubiti, ili će uz jednoga pristajati, a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu!

1. Lk 12:15 2. Mt 6:22-24

*

Čitanje dvanaesto

Bijaše neki bogataš čije polje obilno urodi. I počeo razmišljati u sebi: „Što da učinim? Nemam više u što skupiti ljetine. Ovako ću – reče – učiniti: razvalit ću svoje žitnice te sagraditi veće, pa ću u njih skupiti svu svoju pšenicu i svoja dobra. Tada ću reći svojoj duši: ‘Dušo, imaš mnogo dobra u zalihi za brojne godine, počivaj, jedi, pij i uživaj!’” „Luđače – reče mu Bog – još noćas zatražit će ti se natrag duša. Komu će pripasti ono što si skupio?” Tako biva s onim koji sebi zgrće blago, a ne sabire bogatstvo koje pred Bogom vrijedi.

Kad Sin Čovječji dođe sa svojim sjajem u pratnji svih anđela, sjest će na prijestolje svoje slave. Tada će se pred njim skupiti svi narodi, a on će ih razlučiti

jedne od drugih kao što pastir luči ovce od jaraca. Postavit će ovce sebi s desne strane, a jarce s lijeve...

Tada će reći onima s lijeve strane: „Idite od mene, prokleti, u oganj vječni što je pripravljen đavlu i anđelima njegovim! Jer bijah gladan, i ne dadoste mi jesti; bijah žedan i ne dadoste mi piti; bijah putnik i ne primiste me; gô i ne obukoste me; bolestan i u tamnici, i ne pohodiste me... Zaista, kažem vam, ni meni niste učinili koliko niste učinili jednomu od ovih najmanjih.” I otići će ovi u muku vječnu.

Prodajte svoje imanje i to dajte kao milostinju! Nabavite sebi torbe što ne stare: neprolazno blago na nebesima gdje se kradljivac ne primiće niti moljac grize! Gdje je vaše blago, tu će biti i vaše srce.

Zato najprije tražite kraljevstvo Božje i njegovu pravednost, a ostalo će vam se nadodati.

1. Lk 12:16-21 2. Mt 25:31-33, 41-46 3. Lk 12:33-34 4. Mt 6:33

*

Čitanje trinaesto

„Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom pameti svojom!”

To je najveća i prva zapovijed. Druga je toj jednaka:
„Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe!”

Ako me ljubite, vršit ćete moje zapovijedi. – Ja ću moliti Oca, i dat će vam drugog Branitelja koji će ostati s vama zauvijek: – Duha istine, kojega svijet ne može primiti, jer niti ga vidi niti ga poznaje. Vi ga poznajete, jer boravi s vama i jer će biti u vama.

Ako ustrajete u mom nauku, uistinu ste moju učenici; upoznat ćete istinu, a istina će vas osloboditi.

1. Mt 22:37-39 2. Iv. 14:15-17 3. Iv 8:31-32

*

Čitanje četrnaesto

Blago siromasima u duhu, jer je njihovo kraljevstvo nebesko!

Blago onima koji tuguju, jer će se utješiti!

Blago krotkima, jer će baštiniti zemlju!

Blago žednima i gladnima pravednosti, jer će se nasititi!

Blago milosrdnima, jer će postignuti milosrđe!

Blago onima koji su čista srca, jer će Boga gledati!

Blago mirotvorcima, jer će se zvati sinovi Božji!
Blago progonjenima zbog pravednosti, jer je njihovo kraljevstvo nebesko!

Blago vama kad vas budu grdili i progonili i kad vam zbog mene budu lažno pripisivali svaku vrstu opaćine! Radujte se i kličite od veselja, jer vas čeka velika nagrada na nebesima! Ta, tako su progonili i proroke koji su živjeli prije vas!

Ali jao vama, bogataši, jer imate svoju utjehu!
Jao vama koji ste sada siti, jer ćete gladovati!
Jao vama koji se sada smijete, jer ćete tugovati i plakati!

Jao vama kad vas svi ljudi budu hvalili! Ta, isto su tako postupali s lažnim prorocima očevi njihovi!

Bijaše neki bogataš. Odijevao se u grimiz i tanani lan i danomice se sjajno gostio. A neki siromah, imenom Lazar, ležao je sav u čirevima pred njegovim vratima i priželjkivao nasititi se onim što je padalo s bogataševa stola. Čak su i psi dolazili i lizali mu čireve. Kad umrije siromah, odnesoše ga anđeli u krilo Abrahamovo. Umrije i bogataš te bude pokopan. Tada u teškim mukama u paklu, podiže svoje oči te izdaleka ugleda Abrahama i u krilu mu Lazara pa zavapi: „Oče Abrahamo, smiluj mi se i pošalji Lazara da umoči vršak svoga prsta u vodu i rashladi mi jezik jer se strašno mučim u ovom plamenu.” Reče nato Abraham: „Sinko! Sjeti se da si za života primio

dobra svoja, a tako i Lazar zla. Sada se on ovdje tješi, a ti se mučiš. K tome između nas i vas zjapi provalija golema te koji bi i htjeli prijeći odavde k vama, ne mogu, a ni odatle k nama prijelaza nema.” „Nato će bogataš: „Molim te onda, oče, pošalji Lazara u kuću oca moga. Imam petero braće pa neka im posvjedoči da i oni ne dođu u ovo mjesto muka.” Kaže Abraham: „Imaju Mojsija i Proroke! Njih neka poslušaju!” A on će: „O ne, oče Abrahame! Nego dođe li tko od mrtvih k njima, obratit će se.” Reče mu: „Ako ne slušaju Mojsija i Proroka, neće povjerovati sve da i od mrtvih tko ustane.”

Ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, a duše ne mogu ubiti! *Bojte se radije onoga koji može i dušu i tijelo uništiti u paklu.*

1. Mt 5:3-12 2. Lk 6:24-26 3. Lk 16:19-31 4. Mt 10:28

VLASTITI ŽIVOT

Drugi dio

Tko je Isus? Kakav je on čovjek?

Potrebno je mnogo vjere da se prihvati i vrši Isusov nauk. Zato ovo poglavlje u prvom redu govori o vjeri. Međutim, riječ vjera ima široko značenje. Ovdje se usredotočujemo na vjeru kao pouzdanje u Isusa, kao povjerenje i vjerovanje u njega.

S tim povezana tema tiče se spoznaje Isusa. Time ne mislimo na spoznaju stečenu samo umom. Stječemo je i nadahnućem Duha Svetoga i osobnim sudjelovanjem. Moramo hrabro istupiti da je steknemo iz prve ruke. Čitalac se poziva da sudjeluje u procesu spoznaje tako što će odgovarati na pitanja koja se postavljaju kroz cijelo ovo poglavlje.

Ovo poglavlje također uključuje temu traženja od Boga da usliša naše molitve.

Razmotrit ćemo ne samo Isusove izreke (kao što činimo u 25 od 28 čitanja u ovoj knjizi) nego i neka od čudesa koja je učinio. Evo prvog.

Uvečer istog dana reče im: „Prijeđimo na drugu obalu!” Oni otpustiše narod i povezoše Isusa onako kako tu bijaše, u lađici. Uto nastade silna oluja, a valovi su tako navalili

na lađicu da su je već napunjali. On bijaše na krmi i spavaše na uzglavlju. Tada ga probude i reknu mu: „Učitelju, tebe se ništa ne tiče što mi ginemo?” On se tada probudi, zaprijeti vjetru i reče mu: „Utišaj se! Umukni!” Vjetar prestade i nastade velika tišina. A njima reče: „Zašto se toliko strašite? Kako nemate vjere?” Njih spopade velik strah te su jedan drugom govorili: „Tko je, dakle, ovaj, da mu se i vjetar i more pokoravaju?”

(Mk 4:35-41)

Što su to učenici učinili te je to navelo Isusa da kaže: „Kako nemate vjere?” Molim te sudjeluj u vježbi i ponovno prouči ulomak kako bi pronašao odgovor.

Jesi li ikada rekao Isusu: „Učitelju, tebe se ništa ne tiče što ja pogiboh?” Jesi li ikada s njim razgovarao kao da on spava, zaboravivši tebe?

Poslije čuda, pitanje koje su ljudi jedni drugima postavljali bilo je: „Tko je, dakle, ovaj?” To je jedno od dvaju glavnih pitanja o kojima pozivamo čitatelja da duboko razmišlja u ovom poglavlju. Kad se molim Isusu, što mislim, tko je taj s kim govorim?

Pitanje je drukčije oblikovano kad se ova zgodna prepričava u Evandjelju po Mateju.

A ljudi u čudu rekoše: „Kakav je ovo čovjek? Čak mu se i vjetar i more pokoravaju?”

(Mt 8:27)

Kakav je čovjek ovaj Isus od koga često tražimo milosti?

Ovo je drugo glavno pitanje za koje tražimo od čitatelja da o njemu razmišlja.

Evo drugog čuda.

Za četvrte noćne straže Isus dođe k njima, hodeći po moru. Kad ga opaziše gdje ide po moru, učenici se preplašiše i rekoše: „Sablast!” te od straha počеше vikati. Ali im Isus odmah reče: „Odvažni budite! Ja sam, ne bojte se!”

Petar mu na to odgovori: „Gospodine, ako si ti, naredi mi da dođem k tebi po vodi!” „Dođi!” – reče mu. Tada se Petar spusti s lađice i pođe po vodi da dođe k Isusu. Ali se uplaši kad vidje snagu vjetra te poče tonuti i vikati: „Spašavaj, Gospodine!” Odmah Isus pruži ruku, prihvati ga pa mu reče: „Malovjerni, zašto si posumnjao?”

(Mt 14:25-31)

U čemu je bio Petrov problem? Što ga je izazvalo?

Naredno čudo ne otkriva pomanjkanje vjere, nego njezino obilje.

Kad Isus ode odatle, pođoše za njim dva slijepca vičući i govoreći: „Smiluj nam se,

sine Davidov!” Kad je došao kući, pristupiše slijepci k njemu, a Isus im reče: „Vjerujete li da to mogu učiniti?” – „Da, Gospodine”, odgovore mu. Tada im se dotače očiju i reče: „Neka vam bude prema vjeri vašoj!” I otvoriše im se oči.

(Mt 9:27-30)

Vidiš li koliko Isus cijeni vjeru? „Neka vam bude *prema vjeri vašoj!*” Dvojica slijepaca nisu mogla ni vidjeti Isusa; jednostavno su vjerovala u njega. I zbog njihove vjere otvorile su im se oči.

I ti možeš imati ovako silnu vjeru u Isusa. Da bi potpomogao njezin rast, preporučujemo ti da se doslovno pridržavaš dviju posebnih zapovijedi Isusovih.

Evo prve.

Kad se molite, ne izgovarajte isprazne riječi kao pogani, koji umišljaju da će biti uslišani zbog svog nabranja. Nemojte ih, dakle, oponašati, jer i prije nego ga zamolite, zna Otac vaš što vam je potrebno.

(Mt 6:7-8)

Ovo je molitva traženja. Kad od Boga tražiš bilo što, zamoli ga vrlo kratko. Ako upotrebljavaš puno riječi, Isus kaže da se ponašaš kao pogani. Znaš tko su pogani – oni nemaju vjere u Boga. Osim toga, kad

upotrebljavaš mnogo riječi, često ti sam daješ Bogu upute. Ali Bogu ne trebaju nikakve upute. On zna što ti je potrebno i prije nego što otvoriš usta.

U gore navedenoj zgodi molitelji koriste malo riječi, a isto tako i u sljedećim.

Kad siđe Isus s gore, pođe za njim veliko mnoštvo naroda. Najedanput pristupi neki gubavac, pade pred njim ničice i reče: „Gospodine, ako hoćeš, možeš me ozdraviti.” Tada Isus pruži ruku i dotače ga se govoreći: „Hoću, ozdravi!” I odmah bi izliječena njegova guba.

(Mt 8:1-3)

Što je gubavac tražio od Isusa?

Pronađi molitvu sljedeće osobe.

I, gle, neka žena što je dvanaest godina болоvala od krvarenja, primače mu se straga i dotače se skuta njegove haljine. Pomislila je: „Ozdravit ću ako se samo dotaknem njegove haljine.” A Isus se okrenu, opazi je i reče joj: „Ohrabri se, kćeri! Tvoja te je vjera ozdravila!” I žena ozdravi istog časa.

(Mt 9:20-22)

Kakva je bila njezina molitva? Je li išta rekla Isusu? Je li dizala veliku buku? Je li se objesila o

Isusovu haljinu ili se samo dotaknula njezina skuta? Isusa se to tako jako dojmilo da ju je smjesta ozdravio.

Druga preporuka za naše jačanje u vjeri je ova: Ne brini se tjeskobno.

Isus je rekao:

Tko od vas može brigama produjiti život samo za jedan lakat? ... Promotrite poljske ljiljane kako rastu! Niti siju, niti žanju. A ja vam kažem da se ni Salomon u svoj raskoši svojoj nije zaodjenuo kao jedan od njih. Pa ako tako Bog odijeva poljsku travu koja danas jest, a već se sutra baca u peć, zar neće mnogo radije vas, malovjerni?! Dakle, ne brinite se tjeskobno.

(Mt 6:27, 28-31)

Možda bi trebalo sada zastati da se prisjetiš svojih briga. Neke od mojih vlastitih otkrivaju se u ovim mislima: „Hoće li mi Isus dati ono što tražim? Je li mu stalo? U zadnje vrijeme nisam bio baš osobito dobar, moj osjećaj krivnje i nemirna savjest vjerojatno su znak da me neće uslišati. Lako je izgubiti Božju naklonost. Ono što ja tražim tako je nemoguće; sumnjam da on ima moć učiniti ovo čudo. Radi li on uopće tako što? Kako će pomoći? Hoće li njegova pomoć stići na vrijeme? Hoće li me

pustiti da čekam beskrajno dugo? Hoću li se posramiti? Hoće li mi dati upravo ono što želim, ili će mi umjesto toga dati nešto što ne volim? Ako stvarno izvrši zamjenu, hoće li me to zadovoljiti? Pa ako mi i ispuni želju, hoće li to biti trajna zbilja ili samo prolazna opsjena?

Koje su tvoje tjeskobe?
Evo sljedećeg čuda.

Tada Isus podiže oči te, kako vidje da veliko mnoštvo naroda dolazi k njemu, reče Filipu: „Gdje da kupimo kruha da jedu ovi ljudi?” To reče da ga kuša. Sam je naime znao što će učiniti. Filip mu odgovori: „Za dvjesto denara kruha ne bi bilo dosta da svaki nešto malo dobije.” Tada mu reče jedan od njegovih učenika, Andrija, brat Šimuna Petra: „Ima ovdje jedan čovjek s pet ječmenih kruhova i s dvije ribe. Ali što je to za tolike?” „Posjedajte ljude”, naredi im Isus. Bijaše mnogo trave na onom mjestu, te posjeda ondje oko pet tisuća ljudi. Tada Isus uze kruhove, zahvali Bogu pa ih dade onima što su posjedali. Od riba, isto tako, dade im koliko su htjeli.

(Iv 6:5-11)

Što je učinio Isus? Posjedao je ljude! Kad su posjedali, razdijelio je hranu. Kad nešto tražimo od

Isusa, budimo i mi duhovno smireni. Neka splasnu naši strahovi. Neka nestane naša tjeskoba. Neka se spusti mir na naša osjećanja. Neka Isus podijeli svoje darove nama koji smo se smirili.

Kad se ovo čudo pripovijeda u Evandjelju po Marku, dodaje se ova rečenica: „Svi su jeli i nasitili se.” (Mk 6:42) Ono što je naizgled bio suh kruh i ustajala riba, dodirrom Isusove ruke postalo je ukusno i hranjivo. Isus će nasititi. On će nasititi svakoga.

Ne budi onda zabrinut. Isus nije rekao: „Pitaj, pa ćeš, ako budeš zaslužio, možda i dobiti. Traži, pa ćeš možda, ako budeš imao sreće, i naći. Kucaj, pa ću ti, ako me bude volja, možda i otvoriti.” Ne. On je rekao:

Molite, i dat će vam se! Tražite, i naći ćete! Kucajte, i otvorit će vam se! Jer svaki koji moli, prima; tko traži, nalazi; i tko kuca, otvara mu se. Ili, imali tko među vama da bi svome sinu, ako bi ga zamolio kruha, pružio kamen, ili ako bi ga zamolio ribu, pružio mu zmiju? Dakle: ako vi, premda ste zli, možete davati djeci svojoj dobre darove, koliko će više Otac vaš nebeski dati dobra onima koji ga mole?

(Mt 7:7-11)

Kad Bog daje, to je uvijek nešto što odražava njegovu neizmjernu ljubav prema tebi. Ako ti umje-

sto traženog dadne u zamjenu nešto drugo, to će ti donijeti radost i zadovoljiti najdublje čežnje tvoga srca, kojih možda nisi ni bio svjestan. On će dati u pravo vrijeme i na pravom mjestu, jer on zna kako se brinuti o svojoj djeci.

Stoga, kad moliš od Boga bilo što, upotrebljavaj malo riječi; a nakon molitve ne brini. Tvoj Otac te neće iznevjeriti.

Sljedeći ulomci opisuju nekoliko Isusovih sljedbenika čija je vjera bila stavljena na tešku kušnju. Jedan ga je izdao. Jedan ga je zanijekao. Svi su ga ostavili.

Dok je on još govorio, dođe Juda, jedan od Dvanaestorice, s brojnom svjetinom, naoružanom mačevima i toljagama, koju su poslali glavari svećenički i starješine narodne. Njegov im izdajnik bijaše dao znak: „Koga ja poljubim – rekao im je – taj je, njega držite!”
(Mt 26:47-48)

Tada ga svi njegovi učenici ostave i pobjegnu.

(Mt 26:56)

Pošto ga uhvatiše, odvedoše ga i dovedoše u kuću velikoga svećenika. Petar ga je izdaleka slijedio. A oni nasred dvorišta nalože vatru te posjedaju naokolo. I Petar je sjedio

među njima. Kad ga vidje neka sluškinja gdje sjedi kraj vatre, uprije u nj oči pa reče: „I ovaj je bio s njim!” On zanijeka: „Ženo, ne poznam ga!”

(Lk 22:54-57)

Pokušaj odgovoriti na ova pitanja: Zašto je Juda izdao Isusa? Je li zato što mu se nije sviđalo kraljevstvo kakvo je Isus htio ustanoviti? Je li izgubio vjeru u Isusovo viđenje života te je radije popustio đavolskoj napasti? Zašto su ga apostoli ostavili? Je li ih spopao strah za vlastitu sigurnost? Jesu li izgubili vjeru u Isusov put? Zašto je Petar zanijekao Isusa? Je li ga se zastidio? Je li izgubio vjeru u svog Učitelja?

Pazi, kad je Petar rekao: „Ne poznam ga”, njegova je namjera bila da prevari. Htio je da slaže, ali je, zapravo, i nehotice rekao istinu. On zapravo i nije poznavao Isusa. U Cezareji Filipovoj Isus je upitao: „A vi za koga me držite?” Petar je odgovorio: „Ti si Krist, Sin Boga živoga!” (Mt 16:16) Ali što je to stvarno značilo Petru? Kako je taj odgovor utjecao na njegove postupke? Je li bio imalo bolji samim tim što je to rekao?

Što se događa kad u Vjeronanju kažeš: „Vjerujem u Boga”? Utječe li to na tvoje odluke? Popravlja li to tvoje ponašanje? Smiruje li to tvoje strahove u trenucima krize?

Kineski izraz za krizu je *vej dži*. Sama za sebe riječ *vej* znači „opasnosti”, a samo *dži* znači

„povoljne prilike”. Kad proživljavamo krizu, često vidimo samo opasnosti, dok rijetko primjećujemo povoljne prilike. Molimo se Isusu tražeći zaštitu, preklinjući ga da ukloni zapreke i izbavi nas iz oluje. Često nam se čini kao da Isus i ne čuje. Njegov odgovor dolazi tako sporo da počinjemo paničariti. Sumnjamo da će prijetnja ikad proći. Ali, zapitamo li se ikad zašto Isus oklijeva? Može li biti da on želi da uvidimo povoljne prilike – priliku da se promijenimo, da porastemo, da radimo stvari drukčije? Možda želi da iskoristimo ovo vrijeme da sagledamo svoje nevolje iz drugog kuta, da dublje shvatimo svoje ljudsko stanje, svoja ograničenja i ograničenja koja na sva smrtna bića postavljaju vrijeme, prostor i priroda stvaranja. Možda hoće da više pozornosti posvetimo nekome kome smo potrebni ili da oplemenimo svoju emocionalnu vezu s onima koji su blizu?

Možda hoće da se zadržimo na nekom stanju stvari koje treba popraviti. Možda hoće da okončamo neku nedopuštenu vezu. Možda hoće da izbjegnemo sudjelovanje u nekoj djelatnosti ili da odbacimo neku lošu naviku.

Možda čeka naš pristanak na neki posao koji želi da obavimo. Možda želi da ga uključimo kao partnera u projektima koje poduzimamo. Možda želi da više vremena provedemo zajedno s njim u molitvi. Možda želi da mu vjerujemo u potpunom predanju.

Ako je tvoja vjera sada slaba, nemoj se obeshrabriti. Uči od apostola. Kao što vidiš, oni nisu bili

bolji od većine ljudi: njihova vjera u Isusa žalosno se urušila uvečer na Veliki četvrtak. Bili su osupnuti. Bili su uzdrmani. Njihovi su se snovi raspršili. Međutim, samo tri dana nakon užasne večeri izdaje, napuštanja i nijekanja i nakon što je Isus potom trpio, umro i uskrsnuo, oni su počeli shvaćati pravo značenje vjere. Tri dana! Veoma kratko vrijeme.

Gledajte što se dogodilo kad im se Isus ukazao treći put nakon svog uskrsnuća. (Ovo je zadnje čudo prikazano u ovom poglavlju).

Nakon toga ponovno se ukaza Isus učenicima na obali Tiberijadskog mora. A to bi ovako: Bijahu skupa: Šimun Petar, Toma zvani Blizanac, Natanael iz Kane Galilejske, Zebedejevi sinovi i još druga dvojica učenika. Njima reče Šimun Petar: „Idem loviti ribu.” „Idemo i mi s tobom”, odvrata mu. Nato izađe i uđe u lađicu. Ali te noći ne uloviše ništa.

Kada dođe jutro, stajao je Isus na obali. A učenici nisu znali da je Isus. Tada im Isus reče: „Djeco, zar nemate malo ribe?” „Nemamo”, odgovoriše mu. „Bacite mrežu na desnu stranu lađice i naći ćete!” – reče im. Baciše je, dakle, i već je nisu mogli izvući zbog mnoštva riba. Nato učenik kojega je Isus osobito ljubio reče Petru: „Gospodin je.” Kako Petar ču da je Gospodin, navuče na se

gornju haljinu – bijaše naime gol – te skoči u more. Drugi učenici dođoše lađicom – nisu bili daleko od kopna: jedva kojih dvjesta lakata – vukući mrežu s ribama.

Kad iziđoše na kopno, opaziše kruh, razgorjelu žeravu i na njoj ribu. Reče im Isus: „Donesite od riba što ih sada uhvatiste!” Uspe se u lađicu Šimun Petar te izvuče na kopno mrežu krcatu: sto pedeset i tri velike ribe. Iako ih je bilo toliko mnogo, mreža se nije istrkala. Reče im Isus: „Dođite i doručkujte!” Nitko se od učenika nije usuđivao zapitati ga: „Tko si ti?”, *jer su znali da je Gospodin.*

(Iv 21:1-12)

Konačno! Upoznali su Isusa. I ne samo da su znali tko je on, nego su sad shvatili i kakav je: svemogući Gospodin koji sve vidi i koji se za sve brine. U vedro rano jutro sjeli su s njim u tišini. Malo je riječi trebalo izgovoriti dok su jeli ono što im je poslužio. Iščeznule su nekadašnje brige. Umjesto njih došlo je pouzdanje i mir.

Preobrazba vjere kod učenika trajala je više godina, ali se presudna faza dogodila u nekoliko dana. Možemo ubrzati dolazak te presudne faze u preobrazbi naše vlastite vjere slijedeći beskompromisno ove dvije zapovijedi: „Kad se molite, ne izgovarajte isprazne riječi kao pogani” i „Ne brinite se tjeskobno”. Uporno vrši ove dvije zapovijedi, ne

skrećući ni lijevo ni desno. Drži se čvrsto Isusove riječi. Zatim promatraj svoju vjeru kako raste i izvija se uvis. Počet ćeš otkrivati čuda koja on čini u tvom životu. Počet ćeš shvaćati koliko je on velik prijatelj. Počet ćeš doživljavati jedinstvo s njim koje je jednostavno i puno radosti. Počet ćeš shvaćati tko je on. Počet ćeš shvaćati kakav je on. Počet ćeš ga spoznavati!

Isus kaže nama u Iv 6:47, a onda svome Ocu u Iv 17:3

Zaista, zaista, kažem vam, onaj koji vjeruje, ima vječni život.

A ovo je vječni život: spoznati tebe, jedino pravoga Boga, i onoga koga si poslao, Isusa Krista.

Ako pratiš logiku ovih dviju izjava, vidjet ćeš da vjerovati znači poznavati Boga, da vjerovati znači poznavati Isusa Krista, našega Gospodina.

Najveću hvalu koju možeš iskazati svome voljenom Spasitelju jest bezrezervna vjera u njega. Iskaži mu tu hvalu, sada i zauvijek. Amen.

Molitva

Vjerujem u Boga, Oca svemogućega,
Stvoritelja neba i zemlje,
Stvoritelja moga i mojih najmilijih,
Stvoritelja koji ljubi djela svojih ruku.

Vjerujem u Isusa Krista, Sina njegova jedinoga,
Gospodina našega,
koji je sebe predao na muku
da nas spasi od svakog zla,
da nam se oprostite grijesi,
da bismo imali vječnu radost.

Vjerujem u Duha Svetoga,
Gospodina i darovatelja života,
Gospodina i darovatelja ljubavi,
Gospodina i darovatelja hrabrosti i mudrosti.

Vjerujem da nas je Bog stvorio kao prijatelje, a ne
kao neprijatelje.
Stvorio nas je kao obitelj, a ne kao strance,
Stvorio nas je za dobro, a ne za nesreću.
Od danas idem naprijed s pouzdanjem,
s vjerom,
s razumijevanjem
i s mirom.

VLASTITI ŽIVOT

Treći dio

U Četrnaestom čitanju čujemo Isusa kako kaže: „Blago vama kad vas budu grdili i progonili i kad vam zbog mene budu lažno pripisivali svaku vrstu opaćine! Radujte se i kličite od veselja, jer vas čeka velika nagrada na nebesima! Ta, tako su progonili i proroke koji su živjeli prije vas!” Kad te ljudi vrijeđaju i progone zbog Isusa, kad lažu na tebe i kad protiv tebe iznose svako zlo, nemoj se bojati. Budi radostan. Budi sretan. Igraj od radosti. U društvu si proroka. U društvu si s najvećim od svih proroka – sa samim Isusom!

U petnaestom čitanju čut ćete ga gdje kaže: „Sjetite se riječi koju vam rekoh: ‘Nije sluga veći od svoga gospodara!’ Ako su mene progonili, i vas će progoniti.” Ideš stopama svoga Učitelja. Postaješ kao on. Ono si što on želi da budeš. „Nije učenik nad učiteljem; svaki koji je potpuno poučen, bit će ravan svome učitelju.” (Lk 6:40)

„Izvodit će vas zbog mene pred upravitelje i kraljeve da svjedočite pred njima i poganima.” Upravitelji i kraljevi u tvom slučaju danas su možda direktor tvoga poduzeća, tvoj neposredni šef, ili možda čak tvoj bračni drug. Možda moraš odgovarati

pred njima zbog svojih kršćanskih odluka i postupaka. „Kako se usuđuješ suprotstavljati politici tvrtke nekakvim etičkim obzirima? Zašto nisi bio nemilosrdan do krajnosti prema onom dužniku? Zašto nisi izgrdio na pasja kola one što su pogriješili? Zašto nisi zgrabio sve ono što ti je po pravu pripadalo?” Ne plaši se kad te budu unakrsno ispitivali. Isus ti je unaprijed kazao da će dopustiti da se suočiš s tim ljudima kao njegov *svjedok*.

„A kad vas predadnu, ne budite zabrinuti kako ćete i što ćete govoriti, jer će vam se onoga časa dati što treba da govorite. Jer nećete govoriti vi, nego će Duh Oca vašega govoriti preko vas.”

U šesnaestom čitanju Isus kaže: „Dakle, nemojte ih se bojati! Ništa nema skriveno što neće trebati da se otkrije, niti tajno što neće trebati da se dozna.” Nemoj biti nesretan ako te ljudi pogrešno shvate ili nepravedno osude. Sve će se na vrijeme otkriti i popraviti. Nema potrebe da se prenađuješ i da se braniš nečasno, da žudiš za osvetom. Drži otvorena sva vrata sporazumijevanja; utvrdi uzroke razdora; iznesi svoju stvar mudro; moli za Božju pomoć. Moli za one koji ti nanose bol.

U isto vrijeme nemoj zavidjeti nevjernicima i zlotvorima na prividnom uspjehu. Prije ili poslije oni će biti raskrinkani. Bog će se s njima pozabaviti. U sljedećem čitanju (Sedamnaestom) Isus kaže: „Kao što se kukolj skuplja i baca u oganj, tako će biti i na svršetku svijeta. Sin će Čovječji izaslati svoje anđele

da pokupe iz njegova kraljevstva sve zavodnike i zlikovce te da ih bace u ognjenu peć, gdje će biti plač i škrgut zuba. Tada će pravednici zasjati poput sunca u kraljevstvu Oca svojega.”

U istom čitanju prispodoba o pšenici i kukolju daje donekle uvid u problem zla. Božji neprijatelji stalno pokušavaju uništiti njegov narod; Gospodin je toga potpuno svjestan, ali ima savršenu kontrolu nad situacijom. On dopušta da djeca tame žive zajedno s djecom svjetla, potpuno siguran u svoje uzvišene i nedokučive planove. U molitvi za apostole na Posljednjoj večeri Isus je rekao svom Ocu: „Ne molim te da ih digneš sa svijeta, već da ih očuvaš od Zloga.” (Iv 17:15) Apostole nije trebalo premjestiti u neko idealno okruženje. Oni su mogli sasvim dobro djelovati na zemlji i postignuti svetost pod Božjom zaštitom.

U takvom stanju bit će, bez sumnje, poteškoća i patnje; ali ako se uzdamo u Božje planove i providnost, ako ga ljubimo, ako se međusobno potpomazemo u svojim poteškoćama, onda će se sve okrenuti na dobro. Imaj na umu Isusovo uvjeravanje: „U svijetu ćete imati patnju. Ali, ohrabrite se: ja sam pobijedio svijet.” (Iv 16:33)

To ne znači da možemo biti manje budni protiv sila zla. Ne! Ali svakako znači da se ne moramo bojati.

Kad problemi dođu, ne hodaj cijeli dan pokunjen stalno govoreći o njima. Umjesto toga, počni se učiti na njima. Počni tražiti dobra rješenja. Moli Boga da

te vodi. Najbolje je moliti prije nego što potražiš savjet od mudrih ljudi ili u dobrim knjigama koje se nude u župnoj knjižnici.

U Osamnaestom čitanju govori se o jednoj stvari koja može biti izvor stalne grižnje za kršćane, naime o našem pomanjkanju uspjeha u obraćanju nekih grešnika. Isus kaže: „Ako ti brat sagriješi, pođi te ga ukori nasamo. Ako te posluša, pridobio si svoga brata.” Pokušaj to svakako. Poduzmi sljedeći korak samo ako prvi ne uspije. „Ako te ne posluša, dovedi još jednog ili dvojicu sa sobom da sve, oslanjajući se na izjave dvojice ili trojice svjedoka, bude vjerodostojno”. Ako ni to ne bude imalo željeni učinak, poduzmi treći preporučeni korak: „Ako ni njih ne posluša, priopći to Crkvi!” Ako ni od toga ništa ne bude, evo što ti Isus kaže da učiniš. „Ako li ni Crkvu ne posluša, smatraj ga poganinom ili carinikom.” Nisi više dužan ništa činiti. Prepusti ga s molitvom u Božje ruke.

Da, treba ispravljati druge – s ljubavlju, s poštovanjem, a ne napadima bijesa, sarkazmom ili tiraniziranjem. Ali ne trebamo se gristi ako nema neposrednih vidljivih znakova onoga što smo se nadali postići. Isus je rekao: „Nitko ne može doći k meni ako ga ne privuče Otac koji me posla. I ja ću ga uskrisiti u posljednji dan. U prorocima stoji pisano: ‘Svi će biti učenici Božji.’” Sam Bog će ih poučiti. On će ih privući. On će se za njih pobrinuti na svoj način.

Ponekad se Isus može poslužiti i tobom da privuče ljude k sebi, a da možda toga nisi ni svjestan. A koristit će se tobom i češće ako mu dopustiš da te vodi. „*Pođite za mnom*, i učinit ću vas ribarima ljudi.” (Mt 4:19) Pođi za Isusom, slijedi ga, pusti neka te vodi, pa ćeš moći pridobivati duše za njega. Slijedi ga i slušaj. Živi prema njegovu nauku.

„S čim da usporedim kraljevstvo Božje? Slično je kvascu koji uze žena te ga pomiješa s tri mjere brašna dok sve ne ukvasa.” (Lk 13:20-21) Život se Božji razrasta preko njegovih istinitih sljedbenika. Ako ti uradiš svoj dio, to će utjecati na druge. Prema tome, drži se Isusova nauka, pa će to povoljno djelovati na druge i obratiti ih tijekom vremena.

Devetnaestim čitanjem završava se drugo poglavlje. I opet imamo jednu priču. Ona se odnosi na Isusovu muku i smrt. U Getsemaniju su Isusa odjednom poplavili ljudski osjećaji. Spopao ga je strah, velika muka i žalost. Toliko oklijeva da prihvati predstojeću muku da kaže Ocu: „Otkloni ovaj kalež od mene!” Pa ipak prevladava njegova ljubav prema Ocu; voljan je poslušati sve što se od njega traži. Na kraju kaže: „Ali ne kako ja hoću, nego kako ti hoćeš!” I baš kao što je učio svoje učenike da ga ljube vršenjem njegovih zapovijedi, tako Isus ljubi Oca poslušno vršeći sve ono što on zahtijeva.

Nakon toga Juda izdaje Isusa poljupcem. U svojim vlastitim odnosima čuvajmo se površnih znakova drugarstva. Lažni prijatelji prikrivaju svoje zle

namjere naoko prijateljskim gestama. I nemoj misliti da se lažni prijatelji nalaze samo u nereligioznim krugovima. Juda Iskariot je bio apostol. Nemoj se iznenaditi da i u Crkvi ima Isusovih izdajnika. Pazi da te ne prevare.

U ovom čitanju također vidimo Isusa kako liječi slugu komu je odsječeno uho. Umjesto osvetom, on uzvraća ljubaznošću.

„Oni nato uzmu Isusa. A on, noseći svoj križ, uzide na mjesto zvano Lubanja, hebrejski Golgota. Tu razapnu njega i još dvojicu s njim: jednog s jedne, drugoga s druge strane, a Isusa u sredini.” Isus je sada ubrojen među razbojнике. Možda i mi doživimo istu sudbinu. Naša vjernost prema Isusu može navesti svijet da nas žigoše kao kriminalne, rasipne, budalaste, nepraktične, staromodne, ograničene, slabe. Zbog tih tobožnjih nedostataka mogu nas društveno razapinjati nama ravni. Uvreda i prezir mogu se šutke podnijeti samo zato što postoji nepokolebljiva vjera u Isusov nauk.

Za svoga kratkog života na zemlji Isus je mnogo puta bio odbacivan. Ako te odbace, ne budi žalostan, nego se raduj što se neko vrijeme, poput našega Gospodina, moraš suočiti s odbijanjima i neshvaćanjima rugalica.

„U devet sati viknu Isus jakim glasom: ‘Eloi, Eloi, lama sabakthani!’ – što znači: ‘Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio!’” Čak ne osjeća ni Božju nazočnost. Ali ipak nije obeshrabren, nego odlučno

kaže: „Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj.” Iako se čini da put vodi u sramotu i propast, potpuno se predaje svom Ocu.

Devetnaesto čitanje ostavlja nas s pitanjem hoćemo li i mi, kao Isusovi sljedbenici, ljubiti Boga i uzdati se u nj koliko i naš Učitelj. Hoćemo li biti vjerni njegovim naredbama makar nas to stajalo svega? Usuđujemo li se svoju ljubav prema Bogu i bližnjemu staviti iznad ugleda, iznad častoljublja, iznad ekonomske sigurnosti? Jesmo li spremni položiti svoje živote za Isusa onako kako je on položio svoj život za Oca?

„Stotnik koji stajaše prema njemu, kad vidje da tako izdahnu, reče: ‘Uistinu, ovaj čovjek bijaše Sin Božji!’” Stotnik je poganin, ali čak i on priznaje da je Isus Sin Božji. Sjeti se Blaženstva: „Blago mirotvorcima, jer će se zvati sinovi Božji.” (Mt 5:9) Sjeti se također i ove pouke iz drugog čitanja: „Nego, ljubite svoje neprijatelje, činite dobro i pozajmljujte, a da ništa ne očekujete natrag! Tako će vaša plaća biti velika, i bit ćete sinovi Previšnjega.” (Lk 6:35) Isus i dalje ljubi svoje neprijatelje. On ne prestaje činiti dobro onima koji mu nanose bol. On miri Boga i čovjeka. Samo ove činjenice su dovoljne da nadahnu ljude da ga nazovu Božjim Sinom. I nas isto tako jednoga dana mogu svi priznati za djecu Božju, ako unatoč zlu i protivljenju ostanemo neustrašivo vjerni njegovim zapovijedima. Ako ga budemo ljubili svim srcem i svom dušom, ne mareći za osobni ugled i

sigurnost, ako se herojski odupremo svojim progoniteljima moralnom čvrstinom, ako budemo slijedili Isusa sve do smrti, vjerujući čvrsto u njega i njegova obećanja, onda će jednog dana ne samo kršćani nego i pogani slaviti Boga, vičući ushićeno: „Uistinu, ovaj čovjek je sin Božji! Uistinu, ova žena je kći Previšnjega! Uistinu, ovaj učenik je postao poput svoga Učitelja!”

Molitva

Gospodine, ti si Bog pun ljubavi,
i ti uvijek uslišaš moje molitve.
Pa ipak, kad se na moje molbe ne odgovori brzo,
uvlači se strah; osjećam se bespomoćno, duh mi
klone.
U tim trenucima važno je da ne gubim nadu.
Jer ti si tiho nazočan.
Ti ne zaboravljaš svoj narod;
ti nikad ne napuštaš svoje.
Ne puštaš me daleko od sebe.
U prikladnom trenutku, u prihvatljiv dan, ispunit ćeš
želje moga srca.
Gospodine, ti odredi taj čas.
Budi volja tvoja.
Budi volja tvoja.
Jer tvoja volja ne vodi u bijedu i poraz.
Ona je najkraći i najsigurniji put do veličanstvene
pobjede.

Čitanje petnaesto

Ako vas svijet zamrzi, znajte da je mene mrzio prije vas! Kad biste pripadali svijetu, svijet bi ljubio svoje. Budući da ne pripadate svijetu – ja vas izabrah od svijeta – zato vas svijet mrzi. Sjetite se riječi koju vam rekoh: Nije sluga veći od svoga gospodara. Ako su mene progonili, i vas će progoniti.

Izvodit će vas zbog mene pred upravitelje i kraljeve da svjedočite pred njima i poganima. Ako vas predadnu, ne budite zabrinuti kako ćete ili što ćete govoriti, jer će vam se onoga časa dati što treba da govorite. Jer nećete govoriti vi, nego će Duh Oca vašega govoriti preko vas.

A vas će mrziti zbog mene; ali tko ustraje do kraja, taj će se spasiti. Kad vas počnu progoniti u jednom gradu, bježite u drugi! Zaista, kažem vam, sigurno nećete svršiti posao s gradovima izraelskim dok dođe Sin Čovječji.

Zaista, zaista, kažem vam, vi ćete plakati i jadikovati, a svijet će se radovati. Vi ćete se žalostiti, ali će vaša žalost postati radošću. Žena je žalosna kad rađa, jer je došao njezin čas; ali kad rodi dijete, više se ne sjeća muke zbog radosti što je rodila čovjeka na svijet. Tako se i vi sada žalostite, ali ću vas opet

vidjeti te će se obradovati vaše srce, i vaše vam radosti nitko neće moći uzeti.

Ovo vam rekoh da u meni imate mir. U svijetu ćete imati patnju. Ali ohrabrite se: ja sam pobijedio svijet!

1. Iv 15:18-20 2. Mt 10:18-20 3. Mt 10:22-23 4. Iv 16:20-22 5. Iv 16:33

*

Čitanje šesnaesto

Nije učenik nad učiteljem, niti sluga nad svojim gospodarom. Dosta je učeniku da bude kao njegov učitelj, a služi da bude kao njegov gospodar. Ako su domaćina nazvali Belzebulom, koliko će više njegove ukućane?

Dakle, nemojte se bojati! Ništa nema skriveno što neće trebati da se otkrije, ni tajno što neće trebati da se dozna. Što vam kažem u tami, recite na svjetlu, što čujete u skrovitosti, propovijedajte na krovovima.

Ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, a duše ne mogu ubiti! Bojte se radije onoga koji može i dušu i tijelo uništiti u paklu. Zar se ne prodaju dva vrapca za jedan novčić? Pa ipak, ni jedan od njih ne pada na zemlju bez dopuštenja Oca vašega. A vama su i vlasi

na glavi izbrojene. Dakle: ne bojte se! Vi više vrijedite od mnoštva vrabaca.

Tko god mene prizna pred ljudima, priznat ću i ja njega pred svojim Ocem nebeskim. Tko se mene odriče pred ljudima, i ja ću se njega odreći pred svojim Ocem nebeskim.

1. Mt 10:24-33

*

Čitanje sedamnaesto

S kraljevstvom je nebeskim kao s čovjekom koji posija dobro sjeme na svojoj njivi. Dok su ljudi spavali, dođe njegov neprijatelj, posija kukolj po pšenici i ode. Kad usjev naraste i donese rod, pokaza se i kukolj. I pristupiše sluge domaćinu te mu rekoše: „Gospodaru, zar nisi dobro sjeme posijao na svojoj njivi? Odakle kukolj?” A on im odgovori: „To je učinio neprijatelj.” Sluge ga zapitaše: „Hoćeš li da odemo i da ga počupamo?” „Ne – odgovori im – da ne biste, čupajući kukolj, počupali s njim i pšenicu. Ostavite oboje da raste do žetve! U vrijeme žetve reći ću žeteocima: Pokupite najprije kukolj te ga svežite u snopove da se spali, a pšenicu saspite u moju žitnicu!”

Kao što se kukolj skuplja i baca u oganj, tako će biti i na svršetku svijeta. Sin će Čovječji izaslati

svoje anđele da pokupe iz njegova kraljevstva sve zavodnike i zlikovce te da ih bace u ognjenu peć, gdje će biti plač i škrgut zubi. Tada će pravednici zasjati poput sunca u kraljevstvu Oca svojega. Tko ima uši, neka čuje!

1. Mt 13:24-30 2. Mt 13:40-43

*

Čitanje osamnaesto

Ne dajte svetinje psima! Ne bacajte svoga biserja pred svinje, da se, pošto ga pogaze, ne okrenu te vas rastrgaju.

Ako ti brat sagriješi, pođi te ga ukori nasamo. Ako te posluša, dobio si svoga brata. Ako te ne posluša, dovedi još jednoga ili dvojicu sa sobom da sve, oslanjajući se na izjave dvojice ili trojice svjedoka, bude vjerodostojno. Ako ni njih ne posluša, priopći to Crkvi! Ako li ni Crkve ne posluša, smatraj ga poganinom ili carinikom!

Ako vas negdje ne prime, i ne poslušaju vas, iziđite i otresite prašinu što je ispod vaših nogu, za svjedočanstvo protiv njih!

Ako zaista ne slušaju Mojsija i Proroka, neće vjerovati ako tko i od mrtvih uskrsne.

Pustite ih! To su slijepi vođe slijepaca. A kad slijepac slijepca vodi, obojica u jamu padnu.

Nitko ne može doći k meni ako ga ne privuče Otac koji me posla. I ja ću ga uskrisiti u posljednji dan. U prorocima stoji pisano: „Svi će biti učenici Božji.”

Niste vi mene izabrali, nego sam ja vas izabrao i odredio vas da idete i rodite rod i da vaš rod ostane, i da vam dadne Otac što god zamolite u moje ime.

Hajde za mnom, a pusti mrtve nek ukopavaju svoje mrtvace!

1. Mt 7:6 2. Mt 18:15-17 3. Mk 6:11 4. Lk 16:31
5. Mt 15:14 6. Iv 6:44-45 7. Iv 15:16 8. Mt 8:22

*

Čitanje devetnaesto

Dođu u zaselak imenom Getsemani, i reče Isus svojim učenicima: „Sjedite ovdje dok se ja pomolim!” I povede sa sobom Petra, Jakova i Ivana.

Zapade u strah i tjeskobu te im reče: „Žalosna je duša moja do smrti. Ostanite ovdje i bdijte!” Ode malo dalje, pade na zemlju te je molio da ga mimoiđe, ako je moguće, taj čas. Govorio je: „Abba, Oče! Sve je tebi moguće. Otkloni ovaj kalež od mene! Ali ne kako ja hoću, nego kako ti hoćeš!”

Dok je on još govorio, pojavi se svjetina. Pred njom je išao jedan od Dvanaestorice, onaj koji se zvaše Juda. On se približi Isusu da ga poljubi. Isus mu reče: „Juda, poljupcem izdaješ Sina Čovječjega!”

Kad njegovi pratitelji vidješe što će biti, viknuše: „Gospodine, da udarimo mačem?” I jedan od njih udari slugu velikoga svećenika te mu odsiječe desno uho. A Isus reče: „Pustite! Dosta!” I dotače se uha te ga izliječi.

Tada ga svi njegovi učenici ostave i pobjegnu.

Oni nato uzmu Isusa. A on, noseći svoj križ, uziđe na mjesto zvano Lubanja, hebrejski Golgota. Tu razapnu njega i još dvojicu s njim: jednoga s jedne, drugoga s druge strane, a Isusa u sredini.

Jedan od obješenih zločinaca vrijeđao ga: „Zar ti nisi Mesija? Spasi sebe i nas!” Tada drugi progovori i ukori ga: „Zar se Boga ne bojiš, ti koji podnosiš istu kaznu? Mi smo ovdje po pravdi, jer primamo zasluženu plaću za svoja djela. Ali ovaj nije nikakva

zla učinio.” Pa nadoda: „Isuse, sjeti me se kada dođeš u svoje kraljevstvo!” A on će mu: „Zaista, kažem ti, danas ćeš sa mnom biti u raj!”

U deveti sat viknu Isus jakim glasom: „Eloi, Eloi, lama sabakthani!” – što znači: „Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio!”

Tada Isus viknu jakim glasom: „Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj.” To reče i – izdahnu.

Stotnik koji stajaše prema njemu, kad vidje da tako izdahnu, reče: „Uistinu, ovaj čovjek bijaše Sin Božji!”

1. Mk 14:32-36 2. Lk 22:47-51 3. Mt 26:56 4. Iv 19:16-18 5. Lk 23:39-43 6. Mk 15:34 7. Lk 23:46
8. Mk 15:39

POGLAVLJE

III.

ŽIVI PO ISUSOVU EVANĐELJU

ŽIVI PO ISUSOVU EVANĐELJU

Prvi dio

U jednom ulomku iz zadnjeg čitanja kaže se: „Tada ga svi njegovi učenici ostave i pobjegnu.” Jesi li ti ikada ostavio Isusa? Jesi li ikada upao u napast da ga smatraš suvišnim, ili da ga odbaciš kao zastarjeli običaj? Jesi li ikada odbacio nauk njegovih crkvenih vođa jer ti se činilo da ne odgovara zaključcima do kojih si došli tvoji prijatelji i informanti na temelju tobože nepristranog istraživanja, nepogrešivih dedukcija i iscrpnog znanja?

Ako si ikada pobjegao, ma kakvi god bili razlozi, sada je važno pitanje hoćeš li mu se vratiti. On ne nosi ćud.

Kad je Isus prorekao da će ga Petar zatajiti, rekao je: „Šimune, Šimune, pazi, sotona je dobio dopuštenje da vas može rešetati kao pšenicu, ali ja sam molio za te da tvoja vjera na malakše. Tako i ti, kad se jedanput vratiš k meni, učvrsti svoju braću!” (Lk 22:31-32) Isus ti također govori da je sotona možda pokušao da te rastavi od Boga slabeći tvoju vjeru i kolebajući tvoju odanost. Ali Gospodin je poštovao tvoju slobodu i dopustio da se udaljiš siguran da ćeš, kad se jednom opet vratiš, učvrstiti svoju braću i se-

stre razumijevanjem i poniznošću. Bog može izvući dobro iz potencijalno loših situacija.

Ako si napustio Isusa, nemoj se bojati da se promijeniš. On te čeka raširenih ruku. Ako ikada posumnjaš u njegovu čežnju za obraćenjem tvoga srca ili u njegovu spremnost na praštanje grijeha, duboko razmisli o razlogu zašto je umro. Evo kako je molio čak i na križu: „Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine.” (Lk 23:34) On sam prašta sve tvoje slabosti i grijeha, i posreduje u tvoju korist.

Ni jedna šteta nije nepopravljiva ako čovjek prihvaća Isusa i uzda se u nj. To nam na tako lijep i dirljiv način pokazuje primjer razbojnika razapeta pored njega. On moli Isusa da ga se sjeti kada dođe u svoje kraljevstvo i dobiva ovo obećanje: „Zaista, kažem ti, danas ćeš sa mnom biti u raj.” (Lk 23:43)

Nakon što se Isus ukazao apostolima u noći nakon svoga uskrsnuća, evo što se dogodilo: „Uvečer toga prvog dana u tjednu, dok su vrata (kuće) gdje bijahu učenici bila zatvorena zbog straha od Židova, dođe Isus, stade pred njih te im reče: ‘Mir vama!’ Rekavši to, pokaza im ruke i bok. I učenici se obradovaše kad vidješe Gospodina. Zatim im ponovno reče: ‘Mir vama!’” (Iv 20:19-21) Obrati pozornost na to da Isus nije rekao ni jednu riječ prijekora. Nije ni spomenuo njihov kukavičluk. Nije ih omalovažavao. Umjesto toga, poželo im je mir. Pozdravio ih je srdačno. Smirio je njihova uznemirena srca. Tako se on ponaša prema onima koji su ga privremeno napu-

stili. On se nudi u prijateljstvu. „Pokaza im ruke i bok”. Pokazujući svoje rane, svoje ožiljke iz boja, on očituje prisnost koju čovjek pokazuje prema svojim prijateljima, a ne neprijateljima. „Mir vama”, reče im *ponovno*, naglašavajući time želju za pomirenjem.

Zatim je nastavio: „Kao što je mene poslao Otac, tako i ja šaljem vas.” Nakon tih riječi dahne u njih i reče im: „Primate Duha Svetoga.” (Iv 20:21, 22) Dakle, on još uvijek želi da postupa s učenicima kao njegov Otac s njim; još uvijek želi da ih pošalje u svijet; još uvijek želi da im dade Duha Svetoga. Isto je tako i s tobom iako si ga možda privremeno i napustio. On još uvijek želi da budeš njegov učenik; još uvijek želi da budeš njegov partner u službi; još uvijek želi da izlije Duha Svetoga na te bez zadržke.

„Tada im prosvijetli razum da razumiju Pisma te im reče: ‘Tako stoji pisano da Mesija mora trpjeti i treći dan uskrsnuti od mrtvih, da se na temelju njegova imena mora propovijedati *obraćenje* i *oproštenje* grijeha svim narodima.’” (Lk 24:45-47) On traži od apostola da propovijedaju praštanje. Ako si ga ostavio, ne zaboravi ovo: On ti oprašta. Isus se također pobrinuo da njegovi učenici propovijedaju pokajanje. Odvrati svoje srce i dušu od grijeha i vrati se k Bogu.

I tako smo stigli do trećeg poglavlja koje se zove „Živi po Isusovu Evanđelju.” Živjeti po Isusovu Evanđelju znači vršiti ono što on naučava, a ne samo slušati i ne činiti ništa. Živjeti po Isusovu Evanđelju

znači vršiti ono što on uči, a ne jednostavno nastaviti s praksom da njegov nauk držimo nisko na ljestvici prioriteta u svakodnevnom životu. Za sve kršćane, a naročito za one koji služe, živjeti po Isusovu Evanđelju mora uključivati izdizanje iznad mnoštva čija je najveća briga voditi fizički, društveno i psihološki uravnotežen život, jesti zdravu hranu, uzimati preporučenu dnevnu dozu vitamina i trava, vježbati tijelo, nositi modernu kozmetiku i odjeću, pridržavati se popularnih pravila ponašanja, zabavljati se i zabavljati druge, voditi 'inteligentne' razgovore... To treba značiti mnogo više: treba značiti praktično vršiti Isusove zapovijedi: „Ljubi Gospodina Boga svojega iz svega srca svojega, i iz sve duše svoje, i iz svega uma svoga, i iz sve snage svoje!” ... ‘Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga.’” (Mk 12:30, 31) primjenjujući ih u svakoj situaciji, u svojim mislima, u svom radu i u načinu kako razgovaramo s drugima, osobito s osobom koju obično vrijeđamo. To znači staviti Krista u središte doma, Božića, Uskrsa, a ne televizor, ne komercijalne stvari poput Djeda Božićnjaka i uskrsnih jaja. Znači poštovati ime Isusovo, a ne ga psovati. Znači posvetiti više trenutaka u tišini njemu nego razgovoru na mobitelu. Znači živjeti u radosnoj ljubavi i poslušnosti prema riječi našega Gospodina i volji njegova Oca...

U prvom čitanju (Dvadesetom) ovog poglavlja kaže nam se: „Neće svaki koji mi govori: ‘Gospo-

dine, Gospodine!’ ući u kraljevstvo nebesko, nego onaj koji vrši volju moga nebeskog Oca. Mnogi će mi u onaj dan reći: ‘Gospodine, Gospodine, zar nismo s pomoću tvoga imena prorokovali, s pomoću tvoga imena izgonili zle duhove, s pomoću tvoga imena čudesa činili?’ Tada ću im kazati: ‘Nikad vas nisam poznavao. Odlazite od mene, zlotvori!’” Ni jedno od gornjih djela koje Isus navodi, ako nije učinjeno po volji Očevoj, ne može se tumačiti kao dokaz istinske ljubavi prema Bogu. „Zlo” u riječi „zlotvori” znači odsutnost dobra. Zlotvori su oni koji sudjeluju u nekim aktivnostima (od kojih neke mogu biti i hvale vrijedne), ali ne zaslužuju vječno dobro za njih. Ako čitam na desetke knjiga, ako sam učen u mnogim oblastima, ali se ne obazirem na Očevu volju, time ne dobivam ni jednu jedinu stvar. Ako darujem stotine dolara i dajem velike poklone samo da bih se izravnao s drugima, a Boga isključujem iz svog života, ja nisam nitko i ništa. Ako imam dar lijepa govora, ali ga svakodnevno trošim u pokušaju da učinim dojam na druge bombastičnim izrazima, ja nisam ništa drugo doli praporac što zveči. Ako živim s malo poštovanja prema Gospodinu, stavljajući ga na zadnje mjesto, mogao bih jednog dana čuti Isusa kako mi kaže: „Nikad te nisam poznavao. Odlazi od mene, zlotvore.”

Ljubav prema Bogu nije isto što i vršenje atraktivnih djela. Svetost i mudrost nisu isto što i rječitost. Oni koji misle drukčije, možda mogu prevariti neke

ljude, ali sebe sigurno varaju. Međutim, Boga ne mogu prevariti.

Da nam bude jasno sljedeće: Isus se ne protivi učenju ili težnji prema izvrsnosti ili unapređenju zdravlja tijela, duše i duha. On nikoga ne obeshrabruje da čini dobro.

Naprotiv, on nam posve jasno daje do znanja što je to što naša djela čini istinski plodonosnima. On je rekao: „*Ostanite u meni* i ja ću ostati u vama! Kao što mladica ne može sama od sebe, ako ne oстане na trsu, roditi roda, tako ni vi, ako ne ostanete u meni. Ja sam trs, vi ste mladice. Tko ostaje u meni i ja u njemu, rodi mnogo roda. Jer bez mene ne možete ništa učiniti.”

Pa kako ćemo, dakle, ostati u Isusu? On je rekao: „Kao što je Otac mene ljubio, tako sam i ja vas ljubio. Ostanite u mojoj ljubavi! Ostat ćete u mojoj ljubavi ako budete *vršili moje zapovijedi*, kao što sam i ja vršio zapovijedi Oca svog te ostajem u njegovoj ljubavi.” Vršiti njegove zapovijedi. Ako poslušom ostanemo u Isusu, postat ćemo učenici koji donose plod. I Isus je bio poslušan Ocu do posljednjeg daha. Plod koji je tako donio, obilan je, stalan i vječan.

Rekao je: „Niste vi mene izabrali, nego sam ja vas izabrao i odredio vas da idete i rodite rod i da vaš rod oстане.” (Iv 15:16) Isus je onaj koji bira, a ne obrnuto. On je taj koji bira svoje radnike, koji ih obučava, koji izdaje naređenje da pođu naprijed kad

budu spremni. Ako ih on šalje, dobro koje učine, ostat će.

U dvadeset i prvom čitanju on kaže: „Čuvajte se farizejskog kvasca, to jest licemjerja!” Pazi da ove izreke ne primjenjuješ u negativnom smislu. Isus nas ne optužuje za licemjerstvo. On nas opominje da ga se čuvamo. Ne smijemo dopustiti da se i jedan trunak licemjerstva uvuče. Poput kvasca i taj bi trunak zarazio sve ostalo.

Na ovoj temi zadržat ćemo se malo duže, jer je licemjerstvo vrlo opasna mana i može dovesti do teške površnosti, ozbiljne greške i mučnog razočarenja. Isus opominje: „Jer, velim vam, ne bude li vaša pravednost veća od pravednosti književnika i farizeja, sigurno nećete ući u kraljevstvo nebesko.”

Od svih mana koje Isus spominje, licemjerstvo je to koje on najžešće žigoše. Kroz cijelo Evanđelje licemjeri u njemu izazivaju najžešću ljutnju. Za njih bira najteže riječi. „Jao vama, književnici i farizeji, licemjeri jedni, koji čistite vanjštinu čaše i zdjele, dok su unutra pune otimačine i pohlepe. Slijepi farizeju! Najprije očisti nutrinu čaše da joj i vanjština bude čista.” Nemoj misliti da si svetac ako ti je srce puno osude i prezira, oholosti i mržnje. Prestani sebe zamišljati primjerom koji svi trebaju slijediti. Prestani jednom umišljati da ljudi gledaju u tebe. Očisti sebe prije nego pokušaš očistiti druge.

„Vi se pravite pravednima pred ljudima, ali Bog poznaje vaša srca. Jer što je kod ljudi uzvišeno, kod Boga je gnusoba.” Na primjer, odlazak u crkvu u svom najljepšem „misnom” odijelu ne pokazuje svetost. Znati odgovore na molitve, znati kad sjesti a kad ustati za vrijeme mise, nije znak ljubavi prema Isusu. Pozdravljanje drugih uljudnim i duhovitim primjedbama nakon vjerske službe nije ništa drugo doli pokušaj da se prikažemo boljima nego što jesmo.

Isus kaže: „Lijepo je o vama licemjerima prorokovao Izaija kad napisa: ‘Ovaj me narod štuje usnama, a srce mu je daleko od mene. Uzaludno je bogoštovlje koje mi iskazuje. I što naučava, to su zapovijedi ljudske.’ Vi ostavljate zapovijed Božju, a držite predaju ljudsku.”

„Vi istražujte Pisma u kojima mislite da ima život vječni. I upravo ona svjedoče za mene. Ali vi nećete da dođete k meni da primite život.” Kad čitamo Pisma, biramo li samo tekstove koje volimo? Ali kad naiđemo na ulomke u kojima nam Isus govori da učinimo nešto što nam se ne sviđa, da li brzo preskočimo preko njih? Da li to pravdamo riječima: „Ovo sam staro gradivo već prešao; ono je stvar prošlosti i namijenjeno je samo početnicima, a ne meni. Ja sam dovoljno dobar i mene fasciniraju naprednije stvari”?

Licemjeri vide samo ono što žele da vide, i ništa drugo. Slijepi su za sve ono što im se ne sviđa. Sve što čine, divno je u njihovim očima. Sve što se slaže

s njihovim načinom života prihvaćaju kao ispravno. Odmah iznađu bezbrojna pravila, ali ih tumače tako da se uklope u njihovu „filozofiju”. Tko god ne zna ono što oni znaju, manje je vrijedan. Pa ako ta „manje vrijedna osoba” dadne kakav savjet, krv im uzavre. Ako i ne obezvređuju i odbacuju javno, onda to čine u tami svoga srca. Licemjери zamišljaju da su mudri i učeni. A zapravo su glagoljivo prazni i neuki.

U istom ulomku čitamo: „Ja sam došao u ime Oca svoga, a ipak me vi ne primate. Ako bi drugi došao u svoje ime, njega biste primili.” Ponekad počinjemo sumnjati i obezvređivati Isusov nauk ako čujemo suprotnu poruku od neke popularne osobe koja govori ono što godi našim ušima; netko tko je, zahvaljujući svom položaju, utjecaju i sveučilišnim diplomama, sposoban opčarati mnoge tobožnje intelektualce. Isto tako, često nam je ugodno družiti se s prijateljima koji veoma malo važnosti pridaju Isusu, a koji traže slavu jedan od drugoga za vlastite teorije i postupke. Kako je lako prestati vjerovati u ono što Isus smatra važnim. „Kako možete vjerovati vi koji tražite slavu jedan od drugoga, a ne tražite slave koja dolazi od jedinog Boga?”

Licemjери očekuju da ih svatko voli i poštuje. A oni sami nikada nemaju ljubavi ili poštovanja prema bilo kome osim prema samima sebi i šaćici onih koji su im dragi. Naravno, kad ljudi gledaju, možda će se i udostojati učiniti kakav prividan znak uljudnosti prema ostatku čovječanstva.

Postoje licemjери koji svoje suparnike otpisuju po kratkom postupku žigošući ih stigmom površnosti, i uopće ne dopuštaju mogućnost pogrešnih hipoteza i zaključaka u vlastitim kritičkim primjedbama. Postaju neprijateljski raspoloženi i misle da sve znaju.

Sada, pravde radi istaknimo da spomenute ljudske nesavršenosti ne moraju biti nužno znak lice-mjerstva. Češće su to nesvjesne navike koje nemaju veze s hotimičnom ili kažnjivom sljepoćom. Odgovor na pitanje „Što imaš gledati trun u oku brata svojega, a brvna u svom oku ne zapažaš?” može opravdano biti: „Jer nisam znao da to činim.”

Pun nježne brige za našu sadašnju i buduću sreću, Isus potiče svakog od nas: „Budite dakle savršeni kao što je savršen Otac vaš nebeski.” (Mt 5:48)

U dvadeset i drugom čitanju Isus kaže: „Svatko tko sluša ove moje riječi i izvršava ih, može se usporediti s mudrim čovjekom koji svoju kuću sagradi na litici. Udari pljusak, navališe potoci, puhnuše vjetrovi i jurnuše na kuću, ali se ona ne sruši, jer je sagrađena na litici.” Isus neće da padnemo. A nećemo pasti budemo li postupali po njegovim riječima kad ih čujemo. Ako se ne povijamo pred naletom svakoga novog učenja, ako izvršavamo *Isusove* riječi, a ne nečije tuđe, naši su temelji tvrdo sagrađeni. Ništa nas ne može srušiti.

„Naprotiv, svatko tko sluša ove moje riječi, a ne izvršava ih, može se usporediti s ludim čovjekom

koji svoju kuću sagradi na pijesku. Udari pljusak, navališe potoci, puhnuše vjetrovi i nasrnuše na tu kuću i ona se sruši. I velika bijaše njezina ruševina.”

U ovom čitanju Isus nam također kazuje prispodobu o kralju koji priređuje svadbu za svog sina: „Tada uđe kralj da pogleda goste. Nađe ondje jednog čovjeka koji ne bijaše obučen u svadbeno ruho te mu reče: ‘Prijatelju, kako si ušao ovamo bez svadbenog ruha?’” Isus želi reći: „Pozvao sam te u svoje kraljevstvo. Zašto ne nosiš haljine koje ja očekujem od tebe da nosiš? Zašto ne dolaziš onako kako ja zahtijevam? Zašto ne postupaš po mojim uputama?”

U sljedećoj prispodobi Isus upozorava: „Ali ako zli sluga u srcu svom kaže: ‘Moj gospodar neće doći zadugo’ i počne tući sudrugove te jesti i piti s pijanicama, doći će gospodar njegov u dan kad ga ne očekuje i u čas koji ne poznaje pa će ga strogo kazniti i odrediti mu sudbinu među licemjerima, gdje će biti plač i škrgut zuba.” Ponekad smo u napasti da pomislimo: „Sad sam sasvim čestit građanin. E pa onda bi mi sigurno trebalo biti dopušteno da se neuljudno ponašam prema onima koji su mi podređeni na poslu; mogu psovati da izrazim svoje nezadovoljstvo; mogu izazivati svoga bračnog druga na sitne svađe; mogu bestidno i često iznositi svoja ovozemaljska zapažanja. Sigurno da zaslužujem imati svaku zabavu koju izaberem, da pijem koliko hoću, da čitam sve najnovije romane, da gledam svaki film

u kinu ili program koji se prikazuje na televiziji; meni ništa ne može nauditi. Ja sam ‘uspješan’, ali nezadovoljan doma, sigurno mogu naći opravdanje ako se upustim u izvanbračne veze.”

Ne daj se rukovoditi takvim mislima. Osobu ovakvih sklonosti Bog može razbaštiniti i odrediti joj „sudbinu među licemjerima, gdje će biti plač i škrgut zuba”. Takva bi osoba mogla reći sama sebi: „Moj gospodar neće doći zadugo.” To će reći: „Ne moram baš odmah uraditi što mi je naredio”, i čuti Isusa kako kaže: „Doći će gospodar njegov u dan kad ga ne očekuje i u čas koji ne poznaje pa će ga strogo kazniti.” „Sluga koji poznajući volju svoga gospodara ništa nije uradio prema njegovoj volji, primit će mnogo batina... Komu je mnogo povjereno, od njega će se više iskati.”

Prispodoba u Dvadeset i trećem čitanju govori o zemljoposjedniku koji tri godine nije našao ploda na svojoj smokvi te je naredio da je posijeku. Vinogradar ga je molio: „Gospodaru, ostavi je još i ovu godinu dok je okopam i pognojim. Možda će ubuduće roditi. Ako ne rodi, moći ćeš je posjeći.” Isus želi reći da još uvijek imamo priliku da odrastemo. Ali ne za dugo.

Molim te, nemoj steći pogrešnu predodžbu da nas je Isus već osudio na kazne koje se spominju u Evanđelju. Zapravo istina je sasvim drugo: on nam govori kako izbjeći ove kazne! S Božjom pomoći,

potrebno je zapravo sasvim malo truda da preusmjerimo svoj život tako da ne bismo uzalud trošili svoje darove i energiju, da postanemo sveti, puni ljubavi i istinski korisni za Kraljevstvo Božje. Iskorištimo ovo vrijeme milosti koje nam je Bog dao. Posvetimo nešto od naših sposobnosti, novca i utjecaja za službu Bogu, siromasima, slabima, onima koji ne znaju kako pomoći sami sebi.

Što smo nadareniji, to moramo biti strpljiviji, ljubazniji, ponizniji, uljudniji, milostiviji, nježniji, spremniji da pomognemo i pokažemo više ljubavi prema svima – prema svima, a ne samo prema sebi jednakima ili prema onima na koje želimo ostaviti dojam, ali naročito prema onima koji od nas zavise financijski. Učinimo to iskreno za njihovu korist, a ne da bismo stvorili u javnosti ljepšu sliku o sebi.

Odvojimo također vrijeme za molitvu, časteći i hvaleći svoga Stvoritelja koji nam je dao svoje talente i povoljne prilike. Molimo za dobrobit svih.

Ono što Isus želi nalazimo u Dvadeset i četvrtom čitanju: „Neka vam bokovi budu opasani, a svjetiljke zapaljene! I budite slični onima što čekaju svoga gospodara kad se vraća sa svadbe, da mu odmah otvore čim dođe i pokuca. Blago slugama koje gospodar, kada dođe, nađe gdje bdiju! Zaista, kažem vam, sam će se pripasati, a njih posaditi za stol te ih dvoriti.”

U četvrtom ulomku Isus kaže: „Još je malo vremena svjetlo među vama. Hodite dok imate svjetlo, da vas ne bi osvojila tama.” Isus nas požuruje da hodimo po svjetlu sada, da živimo po njegovu Evanđelju odmah, da ga slijedimo isti čas. Ne oklijevaj. Počni danas. Ne znači to da nas on neće opet primiti ako posrnemo. On će nam uvijek oprostiti i srdačno nas dočekati. Ali ako ga budemo uporno zanemarivali, mogli bismo na kraju sami sebe osuditi, poput Jude Iskariota, tvrdokorno odbijajući da mu se vratimo.

„Dok imate svjetlo, vjerujte u svjetlo, da budete sinovi svjetla!” Kao sinovi svjetla shvatit ćemo i vidjeti, jer to je ono čemu svjetlo služi: omogućava nama da vidimo. Kao sinovi svjetla moći ćemo osvijetliti drugima put da i oni vide. To je ono svjetlo na koje Isus misli kad kaže: „Vaše svjetlo neka tako zasja pred ljudima da vide vaša djela ljubavi te slave vašega Oca nebeskog.” (Mt 5:16)

Ovaj ulomak nije u suprotnosti sa sljedećim: „Pazite da ne vršite svoje pravednosti pred ljudima da vas oni vide.” (Mt 6:1) Ako činite nešto samo da biste se hvalisali „nećete imati plaće kod svoga Oca nebeskoga”. (Mt 6:1) Kad hodite s Isusom, njegovo svjetlo zrači iz vas; to se ne može glumiti. Svi znaju da je to od Boga te slava neće biti pogrešno usmjerena na vas, nego na „vašeg Oca nebeskog”.

„Ako ustrajete u mojem nauku, uistinu ste moji učenici; upoznat ćete istinu, a istina će vas osloboditi.” Ako budete živjeli prema „mojem nauku”, to jest prema Isusovu nauku, stvarno i istinski zaslužujete da se zovete „moji učenici”, Kristovi učenici – kršćani. Upoznat ćete istinu – vidjet ćete, razumjet ćete. A istina će vas osloboditi, a ne sputati. Oslobodit će i one kojima dajete od sebe u službi punoj ljubavi.

Molitva

Bože, iskoristit ću svoje talente.
Razvijat ću svoje sposobnosti.
Težit ću prema savršenosti.
Ali ne smijem se držati stvari koje me čine praznim.
Ono što me opravdava nije to koliko sam cijenjen,
nego koliko tvoja riječ vlada mojim načinom života.
Ne činiš me svemoćnim; ne oslobađaš me muka.
Želiš da budem tvoje dijete;
mnogo dobra učine oni koji su kao djeca.
Neka svaka slava i hvala bude upućena tebi, Go-
spodine, sada i zauvijek. Amen.

Čitanje dvadeseto

Neće svaki koji mi govori: „Gospodine, Gospodine!” ući u kraljevstvo nebesko, nego onaj koji vrši volju moga nebeskog Oca. Mnogi će mi u onaj dan reći: „Gospodine, Gospodine, zar nismo s pomoću tvoga imena prorokovali, s pomoću tvoga imena izgonili zle duhove, s pomoću tvoga imena čudesa činili?” Tada ću im kazati: „Nikad vas nisam poznavao. Odlazite od mene, zlotvori!”

Ostanite u meni i ja ću ostati u vama! Kao što mladica ne može sama od sebe, ako ne ostane na trsu, roditi roda, tako ni vi, ako ne ostanete u meni. Ja sam trs, vi ste mladice. Tko ostaje u meni i ja u njemu, rodi mnogo roda. Jer bez mene ne možete ništa učiniti. Ako tko u meni ne ostane, bacit će se kao mladica napolje i osušit će se. Takve potom skupe i u oganj bace da gore.

Kao što je Otac mene ljubio, tako sam i ja vas ljubio. Ostanite u mojoj ljubavi! Ostat ćete u mojoj ljubavi ako budete vršili moje zapovijedi, kao što sam i ja vršio zapovijedi Oca svog te ostajem u njegovoj ljubavi.

1. Mt 7:21-23 2. Iv 15:4-6 3. Iv 15:9-10

*

Čitanje dvadeset i prvo

Čuvajte se farizejskog kvasca, to jest licemjerja!

Sve što čine, čine zato da ih vide ljudi.

Jao vama, književnici i farizeji, licemjeri jedni, koji ste slični obijeljenim grobovima što se izvana pričinjaju lijepi, a unutra su puni mrtvačkih kostiju i svake truleži! Tako se i vi izvana činite ljudima pravedni, a unutra ste puni licemjerja i nepravедnosti.

Jao vama, književnici i farizeji, licemjeri jedni, koji čistite vanjštinu čaše i zdjele, dok su unutra pune otimačine i pohlepe! Slijepi farizeju! Najprije očisti nutrinu čaše da joj i vanjština bude čista!

Jao vama, književnici i farizeji, licemjeri jedni, koji obilazite more i kopno da učinite jednoga istovjernikom; a kad to postane, učinite ga sinom paklenim dvaput gorim od sebe!

Vi se pravite pravednima pred ljudima, ali Bog poznaje vaša srca. Jer što je kod ljudi uzvišeno, kod Boga je gnusoba.

Lijepo je o vama licemjerima prorokovao Izaija kad napisao:

„Ovaj me narod štuje usnama,

a srce mu je daleko od mene.
Uzaludno je bogoštovlje koje mi iskazuje.
I što naučava, to su zapovijedi ljudske.”

Vi ostavljate zapovijed Božju, a držite predaju ljudsku.

Vi istražujete Pisma u kojima mislite da ima život vječni. I upravo ona svjedoče za mene. Ali vi nećete da dođete k meni da primite život. Ja ne uzimam slave od ljudi. Uostalom opažam: vi nemate u sebi ljubavi Božje. Ja sam došao u ime Oca svoga, a ipak me vi ne primate. Ako bi drugi došao u svoje ime, njega biste primili. Kako možete vjerovati vi koji primete slavu jedan od drugoga, a ne tražite slave koja dolazi od jedinog Boga?

Jer, velim vam, ne bude li vaša pravednost veća od pravednosti književnika i farizeja, sigurno nećete ući u kraljevstvo nebesko.

1. Lk 12:1 2. Mt 23:5 3. Mt 23:27-28 4. Mt 23:25-26 5. Mt 23:15 6. Lk 16:15 7. Mk 7:6-8 8. Iv 5:39-44 9. Mt 5:20

*

Čitanje dvadeset i drugo

Svatko tko sluša ove moje riječi i izvršava ih, može se usporediti s mudrim čovjekom koji svoju

kuću sagradi na litici. Udari pljusak, navališe potoci, puhnuše vjetrovi i jurnuše na kuću, ali se ona ne sruši, jer je sagrađena na litici. Naprotiv, svatko tko sluša ove moje riječi, a na izvršava ih, može se usporediti s ludim čovjekom koji svoju kuću sagradi na pijesku. Udari pljusak, navališe potoci, puhnuše vjetrovi i nasrnuše na tu kuću i ona se sruši. I velika bijaše njezina ruševina.

Kraljevstvo je nebesko slično kralju koji priredi svadbu svome sinu...

Tada uđe kralj da pogleda goste. Nađe ondje jednog čovjeka koji ne bijaše obučen u svadbeno ruho te mu reče: „Prijatelju, kako si ušao ovamo bez svadbenog ruha?” On ostade nijem. Tada kralj zapovjedi poslužnicima: „Svežite mu noge i ruke te ga bacite vani, u tamu gdje će biti plač i škrgut zuba!” Jer premda su mnogi zvani, ipak ih je malo izabranih!

Sluga koji poznajući volju svoga gospodara ništa nije uradio prema njegovoj volji, primit će mnogo batina. A sluga koji je nije poznavao, a učinio nešto što zaslužuje batine, malo će ih primiti. Komu je mnogo dano, od njega će se mnogo tražiti; komu je mnogo povjereno, od njega će se više iskati.

Tko je, dakle, onaj vjerni i razboriti sluga koga je postavio gospodar nad služinčadi svojom da im daje hranu u pravo vrijeme? Blago onomu sluzi koga

gospodar njegov, kad dođe, nađe da tako čini. Zaista, kažem vam, postavit će ga nad svim imanjem svojim. Ali ako zli sluga u srcu svom kaže: „Moj gospodar neće doći zadugo” i počne tući sudrugove te jesti i piti s pijanicama, doći će gospodar njegov u dan kad ga ne očekuje i u čas koji ne poznaje, pa će ga strogo kazniti i odrediti mu sudbinu među licemjerima, gdje će biti plač i škrgut zuba.

Sol je dobra. Ali ako sol obljutavi, čime će se ona osoliti! Niti valja za zemlju niti za gnoj. Izbaci se vani. Tko ima uši, neka čuje!

Bojte se ... onoga koji može i dušu i tijelo uništiti u paklu.

1. Mt 7:24-27 2. Mt 22:2, 11-14 3. Lk 12:47-48
4. Mt 24:45-51 5. Lk 14:34-35 6. Mt 10:28

*

Čitanje dvadeset i treće

Neki je čovjek imao u svom vinogradu posađenu smokvu. Dođe, potraži na njoj roda, ali ga ne nađe te reče vinogradaru: „Evo već tri godine dolazim i tražim rod na ovoj smokvi, ali ga ne nalazim. Posijeci je! Zašto da iscrpljuje zemlju?” On mu odgovori: „Gospodaru, ostavi je još i ovu godinu dok

je okopam i pognojim. Možda će ubuduće roditi. Ako ne rodi, moći ćeš je posjeći.”

Ja sam istinski trs, a Otac moj – vinogradar. Svaku lozu na meni koja ne donosi roda on siječe, a svaku koja rod donosi čisti da više roda donese.

1. Lk 13:6-9 2. Iv 15:1-2

*

Čitanje dvadeset i četvrto

Neka vam bokovi budu opasani, a svjetiljke zapaljene! I budite slični onima što čekaju svoga gospodara kad se vraća sa svadbe, da mu odmah otvore čim dođe i pokuca. Blago slugama koje gospodar, kada dođe, nađe gdje bdiju! Zaista, kažem vam, sam će se pripasati, a njih posaditi za stol te ih dvoriti.

Dođite k meni svi koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas okrijepiti. Uzmite jaram moj na se i učite od mene, jer sam krotka i ponizna srca. Tako ćete naći pokoj svojim dušama, jer jaram je moj sladak, a moje breme lako.

Ja sam svjetlo svijeta. Tko mene slijedi, sigurno neće ići po tami, nego će imati svjetlo koje vodi u život.

Još je malo vremena svjetlo među vama. Hodite dok imate svjetlo, da vas ne bi osvojila tama. Tko ide u tami, ne zna kamo ide. Dok imate svjetlo, vjerujte u svjetlo, da budete sinovi svjetla.

Ako ustrajete u mom nauku, uistinu ste moji učenici; upoznat ćete istinu, a istina će vas osloboditi.

1. Lk 12:35-37 2. Mt 11:28-30 3. Iv 8:12 4. Iv 12:35-36 5. Iv 8:31-32

ŽIVI PO ISUSOVU EVANĐELJU

Drugi dio

Živjeti po Isusovu Evanđelju znači raditi onako kako nas on uči, a ne samo teoretizirati o tome. Živjeti po njegovu Evanđelju isto tako znači provoditi ono što piše u Isusovu Evanđelju, a ne u nečijem drugom. Možda možemo nešto naučiti od drugih vjera i mislilaca, ali ako se priznajemo za kršćane, moramo biti odani Kristu. Bog je za njega rekao: „Ovo je Sin moj ljubljeni, njega slušajte.” (Lk 9:35)

Kad se Isus pojavio na zemlji, došli su mudraci da ga traže. „Kad se Isus rodio u Betlehemu judejskom, za vrijeme kralja Heroda, dođoše s istoka magi u Jeruzalem i upitaše: ‘Gdje je novorođeni kralj židovski? Vidjesmo naime gdje izlazi njegova zvijezda, i dođosmo mu se pokloniti!’” (Mt 2:1-2) Kad su ga našli, što su uradili? Prestali su tražiti nekoga drugog! „Zvijezda koju vidješe na njezinu izlasku išla je pred njima dok se ne zaustavi nad mjestom gdje bijaše dijete. Kad ugledaše zvijezdu, magi se vrlo obradovaše. Uđoše u kuću i nađoše dijete s Marijom, majkom njegovom; padoše ničice i pokloniše mu se.” (Mt 2:9-11) Padoše ničice pred njim. Pokloniše mu se. Mnogo mu se obradovaše i bijahu uvjereni da to bijaše kralj koga su krenuli tražiti.

I kad su bili upozoreni da se vrate kući drugim putem, tako su i uradili. „Poslije toga, u snu primiše

uputu od Boga da se ne vraćaju k Herodu, i vratiše se drugim putom u svoju zemlju.” (Mt 2:12) Promijenili su smjer. Promijenili su pravac. Promijenili su planove. Na taj način izbjegli su sve zamke i klopke svoga prijašnjeg puta.

Budi i ti kao ovi mudraci. Kad nađeš Isusa, budi dovoljno pametan da povjeruješ u njega. Na svaki način prouči ga sa svih strana; istraži visinu i dubinu, duljinu i širinu njegovih riječi i djela. Usporedi ga s drugima, ako želiš. Ali uvjeri se da je Isus Sin Božji, da su riječi njegove riječi života, da njegovo Evanđelje, ako se po njemu živi, vodi do istinske sreće. Raduj se u njemu. Klanjaj mu se. Budi mu odan.

U Dvadeset i četvrtom čitanju čuo si Isusa kako kaže: „*Dođite k meni* svi koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas okrijepiti. Uzmite jaram moj na se i *učite od mene*.” „Dođite k meni... učite od mene.” Svi bi se kršćani trebali odazvati na ovaj poziv svim srcem. Išli smo da slušamo čuvene govornike, čitali smo knjige omiljenih pisaca, tražili savjet iz mnogih izvora; ali osoba od koje kršćani moraju učiti, prije svega i iznad svega, treba biti sam Isus Krist. Neka njegov nauk bude temelj svih naših vjerovanja. Neka njegov nauk bude mjerilo za našu poslovnu praksu. Ako drugi nauci i načela nisu u skladu s Isusovim, budimo razboriti pa ih se klonimo. Budimo dovoljno mudri pa krenimo drugim putom.

U Dvadeset i petom čitanju Isus ponavlja poziv da dođemo k njemu: „Ako je tko žedan, neka *dođe k meni*; i neka pije tko vjeruje u mene. Kako veli

pismo: 'Iz njegove će nutrine poteći potoci žive vode.'" Kroz srce osobe koja dođe k Isusu u vjeri izlit će se Duh Sveti i dati obilje života.

„Kraljevstvo je nebesko slično gorušičinu zrnu koje netko uze i posija na svojoj njivi. Ono je, svakako, najsitnije od svega sjemena; ali kad uzraste, bude veće od drugog povrća, razvije se u stablo, tako da dolaze ptice nebeske i gnijezde se u njegovim granama." Kad čovjek dopusti Božjem životu da uđe, učinak može daleko nadmašiti njegov sićušni početak. Preobražaji će se dogoditi ne samo u njemu nego i u onima koji mu se približe.

U Dvadeset i šestom čitanju Isus obećava: „Ako ostanete u meni i ako moje riječi ostanu u vama, tražite što god hoćete, i bit će vam." Tražite što god hoćete, i bit će vam! Zar to nije predivno?! Ta mogućnost postoji ako ostanemo u Isusu i ako njegove riječi ostanu u nama. Kako možemo ostati u njemu? „Ostat ćete u mojoj ljubavi ako budete vršili moje zapovijedi." (Iv 15:10)

Isus nadalje kaže: „I što god zamolite u moje ime, učinit ću da se proslavi Otac u Sinu." To je snažan razlog za Isusa da usliša naše molbe: da se proslavi Otac. Zato moli od Isusa sve. Daj mu što više prilika da proslavi svoga Oca.

On također kaže: „Jer i prije nego ga zamolite, zna Otac vaš što vam je potrebno." To što Bog zna za naše potrebe, ne znači da ne moramo o njima s njim razgovarati. Zaista je potrebno to činiti, jer kad mu izlijevamo svoje srce u vjeri i jednostavnosti, mi ga

stavljamo u središte svoga bića, potvrđujemo svoju ovisnost o njemu, priznajemo njegovu sposobnost da upravlja budućnošću. Ako ne molimo, a ipak nam se dogodi nešto dobro, mogli bismo upasti u napast pa se pohvaliti: „Baš imam sreće”; ili „Zasluzio sam ovo; toliko sam se oko toga trudio.” Ali ako smo zaista zamolili Boga za nešto i to dobili, onda ćemo najvjerojatnije reći: „Hvala ti, Bože. Slava ti.” Tako ćemo slaviti Oca zajedno s njegovim Sinom.

Nastavimo o ovoj izuzetno važnoj temi molitve. „Kad je molio na nekom mjestu pa prestao, reče mu jedan od njegovih učenika: ‘Gospodine, nauči nas moliti, kao što je i Ivan naučio svoje učenike!’ ‘Kad molite – reče im – govorite: Oče, neka se sveti ime tvoje! Neka dođe kraljevstvo tvoje! Kruh naš svagdanji daj nam svaki dan! Oprosti nam grijehe naše, jer i mi opraštamo dužnicima svojim! I ne uvedi nas u napast!’” (Lk 11:1-4) Isusov odgovor u prvom redu znači da naša molitva mora biti usredotočena na Boga i djetinjski jednostavna. Cilj molitve nisu nekakve kićene stvari koje znamo izgovoriti ili učiniti. Značajka osobe koja dobro moli nije koliko ona misli da zna o toj temi. Značajka osobe koja dobro moli jest djetinjsko povjerenje u nebeskog Oca. „Zaista, kažem vam, ako ponovno ne postanete kao mala djeca, sigurno nećete ući u kraljevstvo nebesko.” (Mt 18:3) Time Isus želi pokazati kako se trebamo odnositi prema svom Ocu pa prema tome i ispravan stav prilikom molitve.

Ponekad možemo ponavljati kratke molitve poput Očenaša. Ako to činimo sabrano, u molitvi meditacije, onda se to ne može nazvati „nabrajanjem” ili „izgovaranjem ispraznih riječi”. (vidi Mt 6:7)

Trebamo moliti redovite molitve, ali ne rastreseno ili samo da ih se što prije riješimo. Trebamo moliti sabrano i pobožno, tako da se približimo Bogu u prijateljstvu.

Molitvom ne činimo Bogu uslugu. Molitvom činimo uslugu sami sebi i svojim bližnjima. Ona je blagotvornija svima ako molimo srcem – promišljeno i iz ljubavi – a ne preko volje i na brzinu. Isto nam je vremena potrebno ili molili sabrano ili molili rastreseno. Zašto se ne potruditi malo pa se koncentrirati na molitvu sa strahopoštovanjem? Uostalom, razgovaramo sa svojim Stvoriteljem.

Najveća molitva je sveta misa. Slavimo je svjesno. Živimo je aktivno. Neka nam ona bude doživljaj Boga. Ako bismo trebali dati sud o kvaliteti neke određene nedjeljne službe Božje, kriteriji nam ne bi smjeli biti dužina njezina trajanja, uspješnost propovijedi, izbor glazbe zbora ili jesu li nas ostali župljani primijetili. Ako već trebamo donositi ocjenu, onda to treba činiti na temelju intenziteta našeg vlastitog sudjelovanja.

Moli i budi veoma radostan jer je molitva izvor života za cijeli svijet. Molitva čini Božju ljubav prisutnom njegovu narodu. Oni koji su ti dragocjeni trebaju tvoje molitve. Oni koji su u nevolji, uključu-

jući i strance, trebaju tvoje molitve. Zamisli njihovu zahvalnost kad konačno na nebu saznaju da su im negdje na njihovu životnom putu pomogle tvoje molitve i pažljivost da se prizove božanska pomoć u času potrebe!

Molitvom se sjedinjujemo s Bogom, doživljavamo radost i mir, dobivamo upute i blagoslove. Kroz molitvu ćemo naći izlaz iz napasti. Molitva nas štiti od grijeha.

Moli izjutra kad se probudiš; moli prije i poslije svoga rada; moli dok se spremaš uvečer na spavanje. Održavaj na životu duh molitve cijeli dan, znajući da te Bog neizmjerljivo voli.

Ako nisi svaki dan odvajao malo vremena za Gospodina, možda mu barem možeš posvetiti nekoliko slobodnih trenutaka dok putuješ automobilom ili autobusom, dok čekaš u redu, dok čekaš svoj red u liječničkoj ordinaciji ili drugdje, dok šećeš sam, kad ne možeš spavati, kad se boriš s poteškoćama... Život ti neće biti dosadan, a učinit ćeš mnogo dobra i za sebe i za druge.

Provesti tu i tamo pet minuta s Bogom u svom srcu, tom sasvim posebnom mjestu, nije isprazna zamisao. To je možda početak kontemplativne molitve. *Kontemplacija*, kako se daje zaključiti iz dijelova ove latinske riječi, znači biti s (*con*) Bogom na nekom posebnom mjestu (*templum*). Zar ne znaš da si hram (*templum*) Duha Svetoga?

Kao što je Isus često molio, tako moramo i mi. Kao što je Isus postio, tako trebamo i mi. Kao što je

on mnogo žrtvovao za dobro čovječanstva, tako bismo trebali i mi.

„A kad vidje mnoštvo naroda, sažali se nad njim, jer bijahu satrveni i zapušteni kao ovce bez pastira. Tada reče svojim učenicima: ‘Žetva je velika, a poslenika malo. Zato molite gospodara žetve da pošalje poslenike u žetvu svoju.’” (Mt 9:36-38) Učinimo kako traži Isus i uputimo ovu molitvu našem Ocu. Pođimo dalje i ispitajmo sami sebe da doznamo kako mi možemo, na ovaj ili onaj način, biti odgovor na ovu molitvu.

Dvadeset i sedmo čitanje sadrži tri kratke priče vezane za vrijeme nakon Uskrsnuća. „Kad uskrsnu rano u prvi dan sedmice, najprije se ukaza Mariji iz Magdale.” Marija je ovdje primila najljepši znak Isusove ljubavi. Prilikom razapinjanja ona mu je ostala vjerna dok se mnoštvo okrenulo protiv njega. Nije pobjegla kad su svi drugi pobjegli. Ona je vjerovala u nj čak i kad su mnogi izgubili vjeru. Ako želiš biti nešto posebno u Isusovim očima, neka se tvoja privrženost njemu nikad ne pokoleba.

Isus se također ukazao učenicima kraj Tiberijanskog jezera. Sjećate se da su lovili ribu cijelu noć, ali nisu ništa ulovili. I upravo kad su htjeli odustati, Isus im doviknu s obale: „Bacite mrežu na desnu stranu lađice i naći ćete!” Uradili su tako i bili nagrađeni velikim ulovom. I mi ćemo, budemo li radili što Isus kaže, makar se to činilo neostvarivo, uživati u veličanstvenim rezultatima svojih pothvata – rezultatima iznad naših najsmjelijih maštanja.

I kad dobijemo što nam srce želi, kad postignemo svoje zemaljske ciljeve, možda ćemo tek tada uvidjeti kako su oni ipak beznačajni. Možda ćemo, poput Petra, pustiti sve i obratiti pozornost potpuno na Gospodina. „Kako Petar ču da je Gospodin, navuče na se gornju haljinu – bijaše naime gol – te skoči u more.” (Iv 21:7) Riba i uspjeh u ribolovu nisu više važni. Doći k Isusu, biti s njim, biti njegov prijatelj – to je važno.

Obratite pozornost na to da ovaj put Petar nije molio da hoda po vodi. Plivao je misleći na Isusa, a ne na sebe.

U ovom čitanju Isus opet pita: „Šimune, sine Ivanov, ljubiš li me više nego ovi?” Kad bi Isus tebi uputio ovo pitanje, kakav bi bio tvoj odgovor?

Zadnje čitanje, Dvadeset i osmo, zapravo je kratak sažetak. Isus ponovno ističe: „Ako me tko ljubi, držat će moju riječ, i moj će ga Otac ljubiti; k njemu ćemo doći i kod njega se nastaniti. Tko mene ne ljubi, ne drži mojih riječi.”

Pazi na zadnju rečenicu. Pomanjkanje ljubavi prema Isusu kod neke osobe vidi se iz njezine nespremnosti da sluša.

Isus nas podsjeća: „Zato najprije tražite kraljevstvo Božje i njegovu pravednost.” Traži najprije da Bog bude tvoj kralj, da on vlada nad tobom, da njegova pravila budu pravila po kojima ćeš živjeti. Traži najprije da mu vjeruješ kao dobrohotnom kralju koji želi tvoje dobro, koji te brani i brine za te. Traži najprije ono što on smatra pravednim, a ne ono

što nevjernici smatraju pravednim. „A ostalo će vam se nadodati.”

Isus te ljubi. Znaš li koliko? Znaš li koliko Otac ljubi Isusa? Nema veće ljubavi od one kojom Bog Otac ljubi Sina? Pa ipak, upravo toliko Isus ljubi tebe! Jer on kaže: „Kao što Otac mene ljubi, tako i ja ljubim vas.” Na isti način! Isto tako silno. Isto tako nježno. Ostani u toj ljubavi. „Ostat ćete u mojoj ljubavi, ako budete *vršili moje zapovijedi*.”

Konačno, u zadnjem ulomku Dvadeset i osmog čitanja dolazimo do zadnjeg retka Evandelja po Mateju. Isus kaže: „Ja sam s vama u sve vrijeme do svršetka svijeta!” Imaj to uvijek na umu. Znaj bez svake sumnje da je Isus stalno prisutan u tebi. On je prisutan ne samo kad ga zazoveš nego čak i kad si ga zaboravio. Bilo da se osjećaš napuštenim ili nemirnim, potištenim ili malaksalim, on te nije napustio. U trenucima kad imaš problema ili kad sumnjaš u svoju vlastitu doraslost i vrijednost, kad imaš osjećaj besmislenosti, kad se osjećaš nevažnim i malenim, on ostaje blizu.

Osim toga, „Ja sam s vama” također znači „Ja nisam protiv vas! Ja sam za vas. Sve što sam ikada uradio na zemlji, bilo je zbog vas. Stvorio sam svijet za vas. Rodio sam se, patio i umro, uskrsnuo od mrtvih – sve za vas. Sve što sam ikada naučavao, bilo je za vaše dobro. Svaka riječ koju sam izgovorio, bila je da vam donese razumijevanje i radost. Svaka zapovijed koju sam dao, za vašu je dobrobit. Ja sam s vama! Ja sam uz vas! Ja sam na vašoj strani!”

Molitva

Isuse, Oče, Duše Sveti,
vi volite svoj narod,
vi se silno za nj brinete,
vaše srce je uvijek otvoreno vašoj djeci.
Strpljivo ih poučavate.
Kad ne rastu, vi ih obrezujete.
Kad zablude, vi ih tražite.
Vraćate ih na način na koji nabolje uče.
Slava tebi, Gospodine.
Hvala ti za sve.

Čitanje dvadeset i peto

Ako je tko žedan, neka dođe k meni; i neka pije tko vjeruje u me. Kako veli Pismo: „Iz njegove će nutrine poteći potoci žive vode.”

Kraljevstvo je nebesko slično goruščinu zrnju koje netko uze i posija na svojoj njivi. Ono je svakako najsitnije od svega sjemena; ali kad uzraste, bude veće od drugoga povrća, razvije se u stablo, tako da dolaze ptice nebeske i gnijezde se u njegovim granama.

Tako, kraljevstvo je Božje kao kad čovjek baci sjeme na zemlju; on spava i ustaje noću i danju. Sjeme niče i raste, a da on o tome ništa ne zna. Zemlja sama od sebe donosi rod, najprije stabljiku, zatim klas – potom pun klas zrna. A kad plod dopusti, odmah primiče srp, jer je vrijeme žetve.

Otac moj proslavit će se time što ćete roditi mnogo roda i pokazati se moji učenici.

1. Iv 7:37-38 2. Mt 13:31-32 3. Mk 4:26-29 4. Iv 15:8

*

Čitanje dvadeset i šesto

Ako ostanete u meni i ako moje riječi ostanu u vama, tražite što god hoćete, i bit će vam.

I što god zamolite u moje ime, učinit ću, da se proslavi Otac u Sinu. Ma što me zamolili u moje ime, ja ću to učiniti.

Molite i dat će vam se! Tražite, i naći ćete! Kucajte, i otvorit će vam se! Jer svaki koji moli, prima; tko traži, nalazi i tko kuca, otvara mu se.

Ili, ima li tko među vama da bi svome sinu, ako bi ga zamolio kruha, pružio kamen, ili, ako bi ga zamolio ribu, pružio mu zmiju? Dakle: ako vi, premda ste zli, možete davati djeci svojoj dobre darove, koliko će više Otac vaš nebeski dati dobra onima koji ga mole?

Zaista, kažem vam, ako tko rekne ovoj gori: „Digni se i baci u more” i ne posumnja u srcu svome, nego uzvjeruje da će se dogoditi ono što veli, to će mu i biti. Zato vam kažem: Što god moleći pitate, vjerujte da ste to već primili, i bit će vam.

Sve je moguće onomu koji vjeruje.

Molite i primit ćete da vaša radost bude potpuna!

Kad molite, ne budite kao licemjeri koji se vole upadno moliti po sinagogama i ulicama, da ih slave ljudi. Zaista, kažem vam, već su primili svoju plaću. Ali ti kad moliš, uđi u svoju sobu, zatvori vrata te se pomoli Ocu svom u tajnosti, pa će ti platiti Otac tvoj, koji vidi u tajnosti.

Kad se molite, ne izgovarajte isprazne riječi kao pogani, koji umišljaju da će biti uslišani zbog svoga nabranjanja. Nemojte ih, dakle, oponašati; jer i prije nego ga zamolite, zna Otac vaš što vam je potrebno.

Kad se molite, govorite: „Oče, neka se sveti ime tvoje. Neka dođe kraljevstvo tvoje! Kruh naš svagdanji daj nam svaki dan! Oprosti nam grijehе naše, jer i mi opraštamo dužnicima svojim! I ne uvedi nas u napast.“

1. Iv 15:7 2. Iv 14:13-14 3. Mt 7:7-11 4. Mk 11:23-24 5. Mk 9:23 6. Iv 16:24 7. Mt 6:5-8 8. Lk 11:2-4

*

Čitanje dvadeset i sedmo

Kad uskrsnu rano u prvi dan sedmice, najprije se ukaza Mariji iz Magdale iz koje bijaše istjerao sedam zlih duhova.

Nakon toga ponovno se ukaza Isus učenicima na obali Tiberijadskog mora. A to bi ovako: Bijahu skupa: Šimun Petar, Toma zvani Blizanac, Natanael iz Kane Galilejske, Zebedejevi sinovi i još druga dvojica učenika. Njima reče Šimun Petar: „Idem loviti ribu.” „Idemo i mi s tobom”, odvrata mu. Nato iziđoše i uđoše u lađicu. Ali te noći ne uloviše ništa.

Tada im Isus reče: „Djeco, zar nemate malo ribe?” „Nemamo”, odgovoriše mu. „Bacite mrežu na desnu stranu lađice i naći ćete!” – reče im. Baciše je, dakle, i već je nisu mogli izvući zbog mnoštva riba.

Reče im Isus: „Dođite i doručkujte!”

Pošto su doručkovali, Isus upita Šimuna Petra: „Šimune, sine Ivanov, ljubiš li me više nego ovi?” „Da, Gospodine – odgovori mu – ti znaš da te ljubim.” „Pasi jaganjce moje!” – reče mu Isus.

Tada im prosvijetli razum da razumiju Pisma te im reče: „Tako stoji pisano da Mesija mora trpjeti i treći dan uskrsnuti od mrtvih, da se na temelju njegova imena mora propovijedati obraćenje i oprostjenje grijeha svim narodima, počevši od Jeruzalema. Vi ste svjedoci toga. Evo, ja ću poslati na vas ono što je

Otac moj obećao. A vi ostanite u gradu dok se ne obučete u silu odozgo!”

Zatim ih povede u blizinu Betanije, podiže ruke pa ih blagoslovi. I dok ih je blagoslivljao, rastade se od njih: bi uznesen na nebo. Oni padoše ničice pred njim, pa se zatim s velikim veseljem vratiše u Jeruzalem, gdje su sve vrijeme bili u hramu hvaleći Boga.

1. Mk 16:9 2. Iv 21:1-3 3. Iv 21:5-6 4. Iv 21:12
5. Iv 21:15 6. Lk 24:45-53

*

Čitanje dvadeset i osmo

„Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom pameću svojom!” To je najveća i prva zapovijed. Druga je toj jednaka: „Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe!” O tim dvjema zapovijedima ovisi sav Zakon i Proroci.

Ako me tko ljubi, držat će moju riječ, i moj će ga Otac ljubiti; k njemu ćemo doći i kod njega se nastaniti. Tko mene ne ljubi, ne drži mojih riječi.

Ja, svjetlo, došao sam na svijet da nijedan koji u me vjeruje ne ostane u tami. Ako tko čuje moje riječi, a ne vrši ih, neću ga ja osuditi, jer ne dođoh da sudim svijetu, nego da spasim svijet. Tko mene prezire i ne prima mojih riječi, imat će svog suca. Riječ koju sam vam navješćivao sudit će mu u posljednji dan.

Kao što je Otac mene ljubio, tako sam i ja vas ljubio. Ostanite u mojoj ljubavi! Ostat ćete u mojoj ljubavi ako budete vršili moje zapovijedi, kao što sam i ja vršio zapovijedi Oca svoga te ostajem u njegovoj ljubavi.

Ovo vam rekoh, da radost moja bude u vama te da radost vaša bude potpuna. Ovo je zapovijed moja: ljubite jedan drugoga kao što sam ja ljubio vas. Nitko nema veće ljubavi od ove: položiti vlastiti život za svoje prijatelje. Vi ste moji prijatelji ako učinite što vam zapovijedam.

Ne brinite se tjeskobno i ne govorite: Što ćemo jesti, ili što ćemo piti, ili u što ćemo se obući? – to sve traže pogani – jer zna Otac vaš nebeski da vam je to sve potrebno. Zato najprije tražite kraljevstvo Božje i njegovu pravednost, a to će vam se nadodati!

Ovo sam vam govorio boraveći s vama. A Branitelj Duh Sveti, kojeg će Otac poslati zbog mene, naučit će vas sve i sjetiti vas svega što vam rekoh.

Ostavljam vam mir: mir, i to svoj, dajem vam. Ja vam ga ne dajem kakav svijet daje. Neka se ne uznemiruje i ne plaši vaše srce!

Ja sam s vama u sve vrijeme do svršetka svijeta.

1. Mt 22:37-40 2. Iv 14:23-24 3. Iv 12:46-48 4.
Iv 15:9-14 5. Mt 6:31-33 6. Iv 14:25-27 7. Mt
28:20

Vježba

Razmotrimo ovo pitanje: Koliko je svjesnije življenje po Evanđelja u posljednje vrijeme utjecalo na moj odnos i ponašanje prema sljedećim osobama ili stvarima? (Kao mjerilo uzmi plodove Duha Svetoga: ljubav, radost, mir, strpljivost, ljubaznost, veliku dušnost, vjernost, blagost, dobrota, samosvladavanje.

mom bračnom drugu

mojoj djeci

mojim roditeljima

mojoj ostaloj rodbini

mojim prijateljima

mojim kolegama na poslu

siromašnima – materijalnim dobrima

– inteligencijom

– izobrazbom

– izgledom

– profinjenošću

– osobnošću

– uspješnošću

– zdravljem

samom sebi

novcu

društvenom položaju

strahu od podsmijeha nevjernika

mojoj vjeri u Isusov put

Bogu

Isus

Zaključimo sada s tri glavne značajke kršćanskog života – drugovanje s Isusom, promicanje njegova nauka i sveta pričest.

Prvo. Ključno načelo duhovnih prioriteta sadržano je u ovom ulomku: „Zatim se uspne na goru te pozva k sebi one koje odabra. Oni dođoše k njemu. I on postavi Dvanaesticu da ga prate, da ih šalje da propovijedaju, i da imaju vlasti izgoniti zle duhove.” (Mk 3:13-15) U čemu leži značenje ovoga ulomka? Leži u redosljedu važnosti koju Isus pridaje sljedećem: prije nego što je Isus poslao svoje apostole da propovijedaju i izgone zle duhove, on ih je najprije postavio *da budu njegovi sudrugovi*. Kad nas zove, on to prije svega čini iz istog razloga: da budemo njegovi sudrugovi, da budemo s njim.

Kako postajemo Isusovi sudrugovi? Kako postajemo njegovi prijatelji? On je rekao: „Vi ste moji prijatelji ako učinite što vam zapovijedam.” (Iv 15:14) Uvjet je isti: Vršite njegove zapovijedi!

Mnogi od nas čeznu da služe Bogu na neki način. Mnogi od nas žele da učine nešto važno za njega. To su normalne težnje. Ali upamti da za Isusa služenje ne znači vršenje bogzna kakvih izvanrednih djela. Zadaće koje on ima na umu su one koje je objasnio na primjeru pranja nogu svojim učenicima na Posljednjoj večeri.

Bogu ugađamo iskazivanjem malih ljubaznosti svojim bližnjima, a ne izgonom zlih duhova i drugim izvanrednim djelima. „Ali ne radujte se što vam se duhovi pokoravaju, nego što su vaša imena zapisana na nebesima.” (Lk 10:20)

Može se ponekad dogoditi da nam zada kakvu dodatnu malu zadaću. Ali to je njegova odluka, njegov izbor. Moramo čekati njegovu naredbu.

Isus je čekao (vidi Lk 2:51-52). Ivan Krstitelj je čekao (vidi Lk 1:80). Pa čak su i apostoli, nakon što su tri godine hodali s Isusom, morali i dalje čekati. Prije nego je uzašao na nebo, Isus im je rekao: „Evo, ja ću poslati na vas ono što je Otac moj obećao. A vi ostanite u gradu dok se ne obučete u silu odozgo.” (Lk 24:49) Morali su čekati silazak Duha Svetoga. Morali su ostati u Jeruzalemu. Nisu znali koliko.

A evo kako su čekali. „Oni se zatim s velikim veseljem vratiše u Jeruzalem, gdje su sve vrijeme bili u hramu hvaleći Boga.” (Lk 24:52-53) Čekali su s veseljem. Stalno su hvalili Boga. Ostali su u hramu, nisu otišli svojim putem. Tako i mi moramo provoditi svoje dane. Prepustimo Duhu Svetomu da odluči kad će nas obući u silu odozgo kako bismo mogli obaviti svaki dodatni zadatak koji za nas izabere. U međuvremenu ne smijemo dopustiti dosadi i potištenosti da uđu. Bavimo se onim što donosi radost, što donosi plod, sjećajući se Isusovih riječi: „Tako će posljednji biti prvi, a prvi posljednji.” (Mt 19:30)

Služenje Gospodinu s veseljem i strpljivošću zahtijeva veliku ljubav. Služiti Gospodinu s veseljem i strpljivošću znači ljubiti ga neizmjereno. A strpljivost ćemo lakše steći ako shvatimo da vrijeme nazgled jako sporo prolazi samo kad gledamo naprijed u budućnost. Osvrnemo li se, međutim, unatrag, vidjet ćemo da su godine i godine prohujale samo što si okom trepnuo. Stoga ne očekuj unaprijed sljedeći „veliki” događaj brojeći sate; ne sjedi skrštenih ruku pa ti se neće činiti da sadašnje vrijeme sporo gmiže. Uradi radosno ono što imaš uraditi danas, pomози osobi koja te treba, organiziraj malo odmora, moli, budi sve veći prijatelj Isusov, pa će sutra doći isto tako brzo kao što je jučer prošlo.

Drugo. Kad je Isus dao apostolima službu, što je od njih tražio da propovijedaju? Pogledaj opet kod Marka 3:14. „I on postavi Dvanaesticu da ga prate, da ih šalje da propovijedaju *Evandjelje*.” Evandjelje, to su trebali propovijedati. Luka bilježi istu stvar kad je Isus poslao svoje učenike da propovijedaju, kako bi im dao priliku da okuse svoj budući posao: „Oni krenuše te idući po selima navješćivahu *Radosnu vijest*.” (Lk 9:6) Radosnu vijest, to jest Isusovo Evandjelje. Kod Mateja 28:18-20 Isus je postavio svojim učenicima ovaj veliki zadatak: „Dana mi je sva vlast, nebeska i zemaljska. Zato idite i učinite sve narode učenicima mojim! Krstite ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga! Učite ih da vrše *sve što sam vam zapovjedio*.”

Na isti način se i od današnjih apostola traži da uče ono što Isus zapovijeda. Oni posvuda trebaju širiti njegovo Evanđelje, potičući ljude da mu dođu, upućujući ih da uče od njega.

„Kad Isus dovrši svoj govor, veliko je mnoštvo naroda bilo zaneseno njegovom naukom, jer ih je učio kao onaj koji ima vlast, a ne kao njihovi književnici.” (Mt 7:28-29) „Njegov nauk”, ono što on smatra važnim, ostavlja dubok dojam na ljude. Sve to duboko dira one koji slušaju, ostavljajući trajne tragove u njihovim srcima i dušama. Ako nas Isus šalje da propovijedamo, pazimo da propovijedamo njegove riječi. Promičimo njegove poruke. Naglašavajmo ono što on naglašava. Njegova moć prati njegove zapovijedi. Dana mu je sva vlast i na nebu i na zemlji.

„Tako, kraljevstvo je Božje kao kad čovjek baci sjeme na zemlju; on spava i ustaje noću i danju. Sjeme niče i raste, a da on o tome ništa ne zna. Zemlja sama od sebe donosi rod, najprije stabljiku, zatim klas – potom pun klas zrna. A kad plod dopusti, odmah primiče srp, jer je vrijeme žetve.” (Mk 4:26-29) Kad se posiju Isusove riječi u prijemčivo srce, proklijat će i pustiti korijen. Ne moramo se brinuti za plodove. Evanđelje će obaviti svoj postavljeni zadatak. Budi siguran u to.

Stoga promičimo Isusov nauk. „Što vam kažem u tami, recite na svjetlu, što čujete u skrovitosti, pro-

povijedajte na krovovima.” (Mt 10:27) „Kao što je Mojsije podigao zmiju u pustinji, tako mora biti podignut Sin Čovječji, da svatko tko vjeruje u njega ima život vječni.” (Iv 3:14-15). „A ja, kad budem podignut sa zemlje, sve ću ljude privući k sebi.” (Iv 12:32) Isus je taj koji treba biti uzdignut, a ne netko drugi. Kad bude uzdignut, privući će k sebi svoj narod. I to privući će ga, ne k nekom drugom ljudskom biću, nego k sebi. Tako to treba biti.

Treće. Prije nego prijeđemo na sljedeću točku, naučimo nešto od žene koja je obasula Isusa ljubavlju, a da je nitko nije na to prisilio. Zaslužila je tako svoje mjesto u Evandjelju. „Kad je Isus bio u Betaniji i sjedio za stolom u kući Šimuna gubavca, dođe neka žena s alabastrenom posudom prave pravcate skupocjene nardove pomasti. Razbi je te mu je izli na glavu. Neki su se zbog toga ljutili i jedan drugom govorili: ‘Čemu to rasipanje pomasti? Mogla se pomast prodati za više od trista denara te dati siromasima!’ I mrmljali su na ženu. ‘Pustite je! Zašto joj dosađujete?’ – reče Isus. Ona je izvršila djelo ljubavi na meni. Jer siromahe ćete uvijek imati sa sobom, i moći ćete im dobro činiti kad god htjednete; a mene nećete imati uvijek. Ona je učinila što je mogla: pomazala je tijelo moje unaprijed za ukop. Zaista, kažem vam, gdje se god bude – na svem svijetu – propovijedala Radosna vijest, kazat će se, njoj na uspomenu, i ovo što ona učini.” (Mk 14:3-9)

Ova žena nije morala rasipati skupocjeni miris na Isusa. Nitko je nije na to silio. Pa ipak je ona to uradila svojom voljom, unatoč velikom protivljenju drugih, i to s velikom rasipnošću.

I mi možemo biti rasipni prema Isusu čineći dragovoljno sve što on traži u Evanđelju, a ne da se zadovoljimo s najmanjim. Možemo posvetiti više pozornosti njemu – osobito u molitvi – a malo manje časakanju, jelu i piću, kupovini, glazbi, televiziji, časopisima, igrama, sportu i drugim oblicima zabave. Možemo voditi svetiji život, odvajajući sve više vremena u tišini da slušamo glas Duha Svetoga, da slavimo i hvalimo Boga, molimo za grešnike i nevjernike i vršimo pokoru u njihovo ime. Možemo položiti život za svoje sinove i kćeri, za naše muževe ili žene, rodbinu, prijatelje, drugu Božju djecu, i za njegovu Crkvu.

I kao što je Isus bio milostiv prema ovoj ženi u Betaniji, tako je milosrdan i prema nama: dao nam je još jedan način kako da postanemo njegovi sudrugovi. Bez zalaženja u dubinu, završavamo ovu knjigu navodeći taj drugi način.

Engleska riječ za „sudrug” *companion* došla je iz francuskog, a u francuski opet iz latinskog. (I hrvatski je jezik preuzeo ovu riječ, ali se „kompanjon” ne može ovdje upotrijebiti). Složena je od dvije latinske riječi *cum* i *panis*. *Cum* znači „sa”, a *panis* znači „kruh”. Dakle, sudrug je onaj koji s tobom i kruh podijeli. Kad Isus dijeli kruh, on dijeli sama sebe, jer

kaže: „Ja sam kruh života... Kruh koji ću ja dati jest tijelo moje... Tko jede tijelo moje i pije krv moju, ostaje u meni i ja u njemu.” (Iv 6:48, 51, 56) Ovo je sveta pričest. Kad se pričešćujemo, postajemo Isusovi prijatelji u najprisnijoj uzajamnoj vezi – ostajemo trajno u njemu i on u nama.

Sveta pričest nije samo jedan lijep običaj; ona je od životne važnosti. Isus kaže: „Zaista, zaista, kažem vam, ako ne jedete tijela Sina Čovječjega i ne pijete krvi njegove, nećete imati *života* u sebi.” Vidite koliko je sveta pričest važna za život! I obrnuto, kaže Isus: „Tko jede tijelo moje i pije krv moju, ima *život vječni*.” (Iv 6:53, 54) Započni taj život odmah sad!

Što u gornjem kontekstu znače riječi „život” i „život vječni”? Svako biće ima svoj osobiti način života ili postojanja. Bog ima božanski život, anđeli imaju anđeoski život, ljudi imaju ljudski život. Zatim dolazi životinjski život, biljni život i konačno mrtva priroda. U evanđeljima po Marku, Mateju i Luki o božanskom se životu govori kao o *kraljevstvu Božjem* ili *kraljevstvu nebeskom*. Na te izraze naišli smo više puta. U evanđelju po Ivanu izrazi koji se upotrebljavaju da označe božanski život, jednostavno su *život* i *vječni život*. Kad se pričešćujemo, u nas ulazi božanski život. „Kao što je mene poslao živi Otac, i kao što ja živim zbog Oca, tako će i onaj koji mene jede *živjeti* zbog mene.” (Iv 6:57)

Sveta pričest daje život. Što mi trebamo činiti u vezi toga? Dvije stvari. Obje zahtijeva Isus. Broj

jedan: „Dok su blagovali, uze Isus kruh, zahvali i razlomi ga, pa ga davaše učenicima govoreći: ‘Uzмите i jedite! Ovo je tijelo moje.’” (Mt 26:26) Drugim riječima, idi na pričest. Uzmi i jedi! I možda bismo mogli ići na pričest ne samo nedjeljom, nego i ponekim drugim danom; ne zbog neke obveze, nego zbog njegovanja našeg prijateljstva s Isusom. Možemo slobodno i pretjerati u tome.

Broj dva: „Zatim uze kruh, zahvali i razlomi ga pa im ga dade govoreći: ‘Ovo je tijelo moje koje će se za vas predati. Ovo činite na moju uspomenu.’” (Lk 22:19) Spomeni ga se! Spomeni ga se! Ne idi na pričest iz navike. Ne uzimaj Isusa kao nešto što se samo po sebi razumije. Stalno ga prizivaj u pamet. Neka on bude predmet i središte tvoje pozornosti. Neka se njegov život u tebi pojača.

Sjećanje na Isusa je izvanredna molitva. Tu nisu potrebne nikakve riječi. On je rekao: „Ja sam s vama u sve vrijeme do svršetka svijeta.” (Mt 28:20) To obećanje ne smiješ nikada zaboraviti. Vjeruj u to svom svojom snagom. Isus je uistinu nazočan. On je uza te. On zna tvoje probleme i brine se za te. Uzda se u njega. Uzda se u njegovu ljubav. Uzda se u njegovu providnost. Kad mu se budeš redovno obraćao, ne misleći na sebe, počet ćeš osjećati mir koji je on obećao. „Ja sam kruh života. Tko dolazi k meni, sigurno neće ogladnjati. Tko vjeruje u me, sigurno neće nikada ožednjati.” (Iv 6:35) Neće više

biti čežnje ni žudnje, gladi ni žeđi. Mir koji nadilazi svaki um spustit će se na te. Bit će samo tiha radost.

Misli stalno na Isusa i ubrzo ćeš uvidjeti da i on stalno misli na tebe. On tebe nikada ne uzima kao nešto što se samo po sebi razumije. On te stalno priziva u pamet, ti si u središtu njegovih misli. On stalno dokazuje da je on onaj koji ne zaboravlja. On je velikodušan prijatelj, on je pravi sudrug. On je taj koji iz dana u dan čežne da s tobom podijeli kruh. On je taj koji stalno gladuje i žeđa da ti da čak i svoj vlastiti život.

„Mnogi od njegovih učenika, kad to čuše, rekoše: ‘Tvrđ je ovo govor! Tko ga može slušati?’ Isus doznade sam od sebe da učenici njegovi na to mrmljaju te im reče: ‘Zar vas ovo sablažnjava? A da još vidite Sina Čovječjega kako uzlazi gdje je prije bio? Duh je onaj koji oživljava, a tijelo ne vrijedi ništa. Riječi koje sam vam ja rekao jesu duh i život. Ali ima među vama nekih koji ne vjeruju.’ Jer je Isus od početka znao koji su oni što ne vjeruju i tko je onaj koji će ga izdati. ‘Zato sam vam rekao – nadoda on – da nitko ne može doći k meni ako mu Otac nije dao dara.’

Tada se mnogi njegovi učenici povukoše i nisu više išli s njim. Onda Isus upita Dvanaesticu: ‘Zar ćete i vi otići?’ Gospodine, komu ćemo otići? – odgovori mu Šimun Petar. – Ti imaš riječi vječnoga života. Mi vjerujemo i znamo da si ti Svetac Božji.’ ‘Ne izabrah li ja sebi vas Dvanaesticu? – odvrati im Isus. – Pa ipak jedan je od vas đavao.’ Govorio je o Judi, sinu Šimuna Iskariotskoga, jer ga je on, jedan od Dvanaesticu, imao izdati.” (Iv 6:60-71)

Završne riječi

Čitaj Evandjelje svaki dan. Otvori oči i uši Isusu. Slušaj ga i što ti god rekne, učini. "Majka moja i braća moja - to su oni koji slušaju riječ Božju i vrše je." (Lk 8:21)

Imaj na umu njegovu prispodobu o sijaču i sjemenu.

Sijač sije Riječ. Oni uz put, gdje je Riječ posijana, jesu oni kojima, netom čuju, odmah dolazi Sotona i odnosi Riječ u njih posijanu. Zasijani na tlo kamenito jesu oni koji kad čuju Riječ, odmah je s radošću prime, ali nemaju u sebi korijena, nego su nestalni: kad nastane nevolja ili progonstvo zbog Riječi, odmah se sablazne. A drugi su oni u trnje zasijani. To su oni koji poslušaju Riječ, ali nadošle brige vremenite, zavodljivost bogatstva i ostale požude uguše Riječ te ona ostane bez ploda. A zasijani na dobru zemlju jesu oni koji čuju i prime Riječ te urode: tridesetostruko, šezdesetostruko, stotruko.

Mk 4:14-20)

Druge knjige Andrewa Jeromea Yeunga

Our Lady Speaks from Medjugorje

(Gospa govori iz Međugorja)

The Way to Medjugorje

(Put u Međugorje – prevedena na hrvatski)

The Fruitful Servant – Seminar pripreme za plodonosnu

(Plodonosni sluga) kršćansku službu

Parents, Peace!

(Roditelji, mir!)

The Rosary – A Worried Parent Prays

(Krunica – Molitva zabrinutog roditelja)